

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 153/2013,**annettu 19 päivänä joulukuuta 2012,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä
keskusvastapuoliin liittyviä vaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 25 artiklan 8 kohdan, 26 artiklan 9 kohdan, 29 artiklan 4 kohdan, 34 artiklan 3 kohdan, 41 artiklan 5 kohdan, 42 artiklan 5 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 5 kohdan, 46 artiklan 3 kohdan, 47 artiklan 8 kohdan ja 49 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tämän asetuksen säännökset liittyvät läheisesti toisiinsa, koska niissä käsitellään organisaatiovaatimuksia, kuten tietojen säilyttämistä ja liiketoiminnan jatkuvuutta, sekä vakavaraisuusvaatimuksia, kuten vakuusvaatimuksia, maksukyvyttömyysrahastoa, likviditeettiriskin valvontaa, maksukyvyttömyysjärjestelyä, vakuuksia, sijoituspolitiikkaa, mallien uudelleentarkastelua, stressitestausta ja toteutematestausta. Jotta voitaisiin varmistaa, että nämä säännökset, joiden on tultava samanaikaisesti voimaan, ovat keskenään yhdenmukaisia, ja jotta niiden, jotka ovat kyseisten velvollisuuksien alaisia, olisi helpompi saada näistä säännöksistä kattava käsitys ja saada ne yhtäläisesti käyttöönsä, on suotavaa, että kaikki asetuksen (EU) N:o 648/2012 III osastossa ja IV osastossa edellytetyt tekniset sääntelystandardit sisällytetään yhteen asetukseen.
- (2) Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi tässä asetuksessa olisi otettava huomioon finanssimarkkinoiden rakenteita koskevat G10-maiden keskuspankkien maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitean (CPSS) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) periaatteet, jäljempänä 'CPSS:n ja IOSCO:n periaatteet', jotka toimivat keskusvastapuolia koskevien sääntelyvaatimusten globaalina vertailukohtana.
- (3) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolet ovat luotettavia ja vakaita kaikissa markkinaolosuhteissa, on tärkeää, että ne omaksuvat järkevät riskienhallintamenettelyt, jotka kattavat asianmukaisesti kaikki riskit, joille keskusvastapuolet altistuvat tai voivat altistua. Keskusvastapuolten tosiasiallisesti käyttämien riskienhallintamenettelmien

olisi tältä osin oltava tiukempia kuin tässä asetuksessa esitetyt menetelmät, jos se katsotaan riskienhallinnan kannalta tarkoituksenmukaiseksi.

- (4) Olisi määriteltävä joitakin termejä, jotta voitaisiin selventää tietyt asetuksessa (EU) N:o 648/2012 peräisin olevia käsitteitä ja tarkentaa tämän teknisen standardin kehittämiseen tarvittavia teknisiä termejä.
- (5) On tärkeää huolehtia siitä, etteivät kolmansien maiden tunnustetut keskusvastapuolet häiritse unionin markkinoiden moitteetonta toimintaa. Sen vuoksi on olennaista varmistaa, ettei tunnustetuilla keskusvastapuolilla ole mahdollisuutta laskea riskienhallintavaatimuksiaan unionin standardien alapuolelle, koska se voisi johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. EAMV:n olisi voitava arvioida sille kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustamisesta toimitettujen tietojen perusteella, noudattaako keskusvastapuoli täysimittaisesti kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia. Lisäksi komission suorittamalla vastaavuuden määrittämisellä olisi varmistettava, että kolmannen maan lait ja asetukset vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 IV osaston ja tämän asetuksen jokaista säännöstä.
- (6) Riittävän sijoittajansuojan varmistamiseksi EAMV voi kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisen yhteydessä pyytää myös muita tietoja kuin niitä, jotka ovat ehdottoman tarpeellisia sen arvioimiseksi, täyttyvätkö asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyt edellytykset.
- (7) Kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on arvioida jatkuvasti, täyttävätkö kolmannen maan keskusvastapuoli kyseisen kolmannen maan vakavaraisuusvaatimukset täysimittaisesti. Tiedoissa, jotka tunnustamista hakeva kolmannen maan keskusvastapuoli toimittaa EAMV:lle, ei olisi pyrittävä toistamaan kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa arviointia, vaan pyrittävä varmistamaan, että keskusvastapuolta ja vaatimusten täytäntöönpanoa tosiasiallisesti valvotaan kyseisessä kolmannessa maassa, millä taataan korkeatasoinen sijoittajansuoja.
- (8) Jotta EAMV voisi suorittaa täydellisen arvioinnin, tunnustamista hakevan, kolmannen maan keskusvastapuolen toimittamia tietoja olisi täydennettävä tiedoilla, jotka tarvitaan jatkuvan valvonnan tehokkuuden, täytäntöönpanovaltuuksien ja kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien toimien arvioimiseksi. Tällaiset tiedot olisi toimitettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti vahvistettua yhteistyöjärjestelyä noudattaen. Yhteistyöjärjestelyllä olisi varmistettava, että kaikista tunnustamista hakevaa keskusvastapuolta vastaan toteutetuista

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.⁽²⁾ EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1.

- valvonta- tai täytäntöönpanotoimista, keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytysten muutoksista ja keskusvastapuolen tunnustamismenettelyn yhteydessä alun perin toimittamien tietojen olennaisista päivityksistä ilmoitetaan viipymättä EAMV:lle.
- (9) Sisäisiä riskienraportointisuhteita koskevia asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia on täsmennettävä, jotta voidaan saada aikaan riskienhallintajärjestelmä, joka käsittää sisäisen riskienhallintaprosessin rakenteen, oikeudet ja velvollisuudet. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyissä olisi otettava huomioon unionissa käytetyt erilaiset yhtiöoikeudelliset järjestelmät, jotta voidaan varmistaa, että keskusvastapuolten toimintakehys on oikeudellisesti vankka.
- (10) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoli panee asianmukaiset menettelyt täytäntöön noudattaakseen tätä asetusta, asetusta (EU) N:o 648/2012 ja komission täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 1249/2012 ⁽¹⁾, olisi yksilöitävä keskusvastapuolen vaatimustenmukaisuutta valvovan toiminnon tehtävät ja vastuualueet.
- (11) On tarpeen määritellä selvästi hallituksen ja ylimmän johdon tehtävät ja vastuualueet sekä yksilöidä hallituksen toimintaa koskevat vähimmäisvaatimukset sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolen organisaatorakenne antaa sille mahdollisuuden tarjota palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa jatkuvasti ja säännönmukaisesti. Lisäksi on tarpeen luoda selkeät ja suorat raportointisuhteet tilintekovelvollisuuden varmistamiseksi.
- (12) Keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi on tärkeää, ettei sen palkka- ja palkkiopolitiikka kannusta liialliseen riskinottoon. Jotta palkka- ja palkkiopolitiikka tuottaisi toivotut vaikutukset, hallituksen olisi valvottava ja tarkistettava sitä riittävästi ja perustettava erityiskomitea valvomaan sen noudattamista asianmukaisella tavalla.
- (13) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolet käyttävät toiminnassaan riittävästi henkilöstöresursseja täyttääkseen kaikki velvollisuutensa ja ovat vastuussa harjoittamastaan toiminnasta ja että toimivaltaisilla viranomaisilla on asiankuuluvat yhteyshenkilöt valvomissaan keskusvastapuolissa, keskusvastapuolilla olisi oltava ainakin riskienhallintajohtaja, vaatimustenmukaisuudesta vastaava johtaja ja teknologiajohtaja.
- (14) Keskusvastapuolten olisi arvioitava ja valvottava asianmukaisesti, missä määrin hallituksen jäsenillä, jotka istuvat eri yhteisöjen hallituksissa, on eturistiriitoja keskusvastapuolen konsernin sisällä tai ulkopuolella. Hallituksen jäseniä ei saisi estää istumasta eri hallituksissa, paitsi jos siitä aiheutuu eturistiriitoja.
- (15) Jotta keskusvastapuolella olisi tehokas tarkastustoiminto, sen olisi määriteltävä sisäisten tarkastajiensa vastuualueet ja raportointisuhteet sen varmistamiseksi, että merkitykselliset asiat annetaan viipymättä keskusvastapuolen hallituksen ja toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäviksi. Perustettaessa ja ylläpidettäessä sisäisen tarkastuksen toimintoa olisi määriteltävä selkeästi sen tehtävä, riippumattomuus ja puolueettomuus, laajuus ja vastuualue, toimivalta, tilintekovelvollisuus ja toimintanormit.
- (16) Voidakseen suorittaa tehtävänsä tehokkaasti asianomaisten toimivaltaisten viranomaisen olisi saatava käyttöönsä kaikki tiedot, jotka tarvitaan sen selvittämiseksi, täyttääkö keskusvastapuoli toimilupansa myöntämisedellytykset. Keskusvastapuolen olisi annettava tällaiset tiedot saataville ilman aiheutonta viivytystä.
- (17) Keskusvastapuolen säilyttämien tietojen avulla olisi voitava saada perusteelliset tiedot määräytösapuoliin liittyvistä keskusvastapuolen luottoriskistä ja valvoa tähän sisältyviä järjestelmäriskkejä. Tietojen avulla toimivaltaisten viranomaisten, EAMV:n sekä asianomaisten Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenten olisi myös voitava muodostaa määräytösasettelu asianmukaisesti uudelleen arvioidakseen sääntelyvaatimusten noudattamista, ilmoitusvaatimukset mukaan luettuina. Keskusvastapuolet voivat hyödyntää kirjattuja tietoja myös täyttäessään sääntelyvaatimuksia ja määräytösapuoliin liittyviä velvollisuuksia sekä erimielisyyksien yhteydessä.
- (18) Keskusvastapuolten kauppätietorekistereille ilmoittamat tiedot olisi kirjattava, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkastaa, noudattavatko keskusvastapuolet asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyä ilmoitusvelvollisuutta, ja saada helposti sellaisia tietoja, joita ei voi saada kauppätietorekistereistä.
- (19) Vaatimuksissa, jotka koskevat kauppoihin liittyvien tietojen säilyttämistä, olisi käytettävä samoja käsitteitä kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 9 artiklassa säädetyt ilmoitusvelvollisuuden yhteydessä, jotta voidaan varmistaa, että keskusvastapuolet ilmoittavat tiedot asianmukaisesti.
- (20) Toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi häiriön aikana keskusvastapuolen toissijaisen käsittelypaikan olisi sijaittava paikassa, joka on riittävän etäällä ja maantieteellisesti riittävän erillään ensisijaisesta käsittelypaikasta, jotta toissijainen paikka ei joutuisi saman katastrofin kohteeksi kuin ensisijainen paikka, joka ei mahdollisesti ole enää käytettävissä katastrofin vuoksi. Olisi luotava skenaarioita, joiden avulla voidaan analysoida kriisitilanteiden vaikutuksia kriittisiin palveluihin, mukaan luettuina skenaariorit, joissa oletetaan, etteivät järjestelmät ole enää käytettävissä luonnonkatastrofin vuoksi. Tällaisia analyyskejä olisi tarkasteltava määräajoin uudelleen.
- (21) Keskusvastapuolet ovat järjestelmän kannalta merkityksellisiä finanssimarkkinoiden rakenteita, niiden olisi elvytettävä kriittiset toiminnot kahden tunnin kuluessa, ja varajärjestelmien olisi ihannetapauksessa käynnistytävä heti häiriötilanteen jälkeen. Keskusvastapuolten olisi varmistettava myös, että tietojen menettäminen on mahdollisimman epätodennäköistä.

⁽¹⁾ EUVL L 352, 21.12.2012, s. 32.

- (22) On tärkeää, että määräysoapuolen maksukyvyttömyys ei aiheuta huomattavia tappioita muille markkinatoimijoille. Sen vuoksi keskusvastapuolten on katettava maksukyvyttömyyden osapuolen asettamilla vakuuksilla ainakin merkityksellinen osa mahdollisesta tappiosta, joka voi aiheutua keskusvastapuolelle positoiden sulkemisen aikana. Säännöissä olisi määrättävä kunkin rahoitusvälinelajin osalta, kuinka suuri prosenttiosuus vakuuksilla on vähintään katettava. Lisäksi keskusvastapuolten olisi noudatettava periaatteita, joilla ne voivat mukauttaa riittävästi vakuusvaatimustensa tasoja kunkin määrittämänsä rahoitusvälineen tai salkun ominaisuuksiin.
- (23) Keskusvastapuolet eivät saisi erittäin vaativan kilpailuympäristön vuoksi laskea vakuusvaatimuksiaan tasolle, joka vaarantaa niiden turvallisuuden. Sen vuoksi vakuuslaskelmien peruskomponenttien olisi oltava tiettyjen erityisvaatimusten mukaisia. Tätä varten vakuusvaatimuksissa olisi otettava huomioon kaikenlaiset markkinaolosuhteet, stressikaudet mukaan luettuina.
- (24) Olisi annettava säännöt, joissa vahvistetaan asianmukaiset prosenttiluvut ja aikavälit realisointiaikaa ja historiallisen volatilitietin laskentaa varten. Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolet hallitsevat asianmukaisesti niihin kohdistuvia riskejä, ei ole kuitenkaan suotavaa tämentää, mitä lähestymistapaa keskusvastapuolen olisi sovellettava vakuusvaatimusten laskemiseen näistä parametreista. Samoista syistä keskusvastapuolia ei saisi estää käyttämästä erilaisia luotettavia menetelmiä asettaessaan salkkujen vakuusvaatimuksia, ja niiden olisi sallittava käyttää menetelmiä, jotka perustuvat niiden määrittämien rahoitusvälineiden tai rahoitusvälineryhmien hintariskien välisiin korrelaatioihin, sekä muita asianmukaisia menetelmiä, jotka perustuvat vastaaviin riippuvuutta kuvaaviin tilasto-parametreihin.
- (25) Keskusvastapuolen olisi määrittäessään ajanjaksoa, jonka aikana siihen kohdistuu maksukyvyttömyyden osapuolen position hoitamiseen liittyvä markkinariski, otettava huomioon määritettyjen rahoitusvälineiden tai määritetyn salkun merkitykselliset ominaisuudet, kuten niiden likviditeettitaso sekä position suuruus tai sen keskittyminen. Keskusvastapuolten olisi arvioitava varovaisella tavalla aika, joka tarvitaan maksukyvyttömyyden osapuolen position täydelliseen sulkemiseen viimeisen vakuuksien keruun jälkeen, ottaen huomioon position suuruus ja sen keskittyminen.
- (26) Jotta keskusvastapuolet eivät aiheuttaisi finanssimarkkinoilla epävakautta tai pahentaisi sitä, niiden olisi siinä määrin kuin se on käytännössä mahdollista otettava käyttöön ennakoivia vakuusmenetelmiä, joilla rajoitetaan myötäsiklysten muutosten todennäköisyyttä vakuusvaatimuksissa heikentämättä keskusvastapuolen kestokykyä.
- (27) Yleensä on aiheellista määrittää OTC-johdannaisille suhteellisen suuri luottamusväli, koska näiden tuotteiden hinnoittelu voi olla vähemmän luotettavaa ja niitä koskevat historialliset tiedot, joiden perusteella vastuita olisi arvioitava, voivat olla suhteellisen lyhyeltä aikaväliltä. Keskusvastapuolet voivat määrittää OTC-johdannaisia, jotka eivät kärsi näistä ilmiöistä ja joilla on samat riskiominaisuudet kuin pörssinoteeratuilla johdannaisilla, ja niillä olisi oltava mahdollisuus määrittää nämä tuotteet johdonmukaisesti toteutusmenetelmästä riippumatta.
- (28) Äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden asianmukainen määrittely on keskusvastapuolen riskienhallinnan keskeinen osa. Jotta keskusvastapuolen riskienhallintajärjestelmä pysyi ajan tasalla, äärimmäisiä mutta mahdollisia markkinaolosuhteita ei saisi pitää staattisena käsitteenä vaan pikemminkin olosuhteina, jotka muuttuvat ajan mittaan ja vaihtelevat markkinoiden mukaan. Jokin markkinaennuste voi olla äärimmäinen mutta mahdollinen yhdelle keskusvastapuolelle, vaikka sillä ei olisi suurta merkitystä toiselle keskusvastapuolelle. Keskusvastapuolen olisi luotava vahva sisäinen toimintakehys sellaisten markkinoiden yksilöimiseksi, joiden riskeille se on alttiina, ja käytettävä yhteisiä vähimmäisstandardeja äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden määrittelemiseksi jokaisella yksilöidyllä markkinalla. Lisäksi sen olisi tarkasteltava objektiivisesti sitä mahdollisuutta, että paineita esiintyy samanaikaisesti useilla markkinoilla.
- (29) Jotta voitaisiin varmistaa vahvojen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen käyttö, riskinarviointikomitean olisi keskusteltava kehuksesta, jota keskusvastapuoli käyttää yksilöidäkseen äärimmäiset mutta mahdolliset markkinaolosuhteet, ja kehys olisi hyväksyttävä hallituksella. Kehystä olisi tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa, ja riskinarviointikomitean olisi keskusteltava saaduista tuloksista, joista olisi sen jälkeen ilmoitettava hallitukselle. Uudelleentarkastelulla olisi varmistettava, että äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden määritelmässä otetaan huomioon keskusvastapuolen vastuiden laajuuden ja keskittymisen muutokset ja niiden markkinoiden kehitys, joilla keskusvastapuoli toimii. Uudelleentarkastelu ei saisi kuitenkaan korvata keskusvastapuolen suorittamaa jatkuvaa arviointia siitä, onko sen maksukyvyttömyysrahasto riittävä ottaen huomioon markkinaolosuhteiden kehitys.
- (30) Jotta keskusvastapuolet hallitsisivat tehokkaasti likviditeettiriskiään, niitä olisi vaadittava perustamaan likviditeettiriskin hallintajärjestelmä. Hallintajärjestelmässä olisi otettava huomioon keskusvastapuolen velvollisuuksien luonne ja välineet, joilla keskusvastapuoli voi arvioida siihen kohdistuvaa likviditeettiriskiä, sekä määritettävä todennäköisesti esiintyvät likviditeettipaineet ja varmistettava keskusvastapuolen likvidien varojen riittävyys.
- (31) Olisi vaadittava, että keskusvastapuolet arvioidessaan likvidien varojensa riittävyttä ottavat huomioon hallussaan olevien varojen suuruuden ja likviditeetin sekä kyseisten omaisuuserien mahdollisen keskittymäriskin. On tärkeää, että keskusvastapuolet voivat tunnistaa varoissaan kaikki merkittävimmät likviditeettiriskikeskittymät, jotta niiden maksuvalmiusjärjestelyt olisivat tarvittaessa heti käytävissä. Keskusvastapuolen olisi myös otettava huomioon monikertaisista suhteista, keskinäisistä sidossuhteista ja keskittymistä johtuvat lisäriskit.

- (32) Koska likviditeetin on oltava helposti saatavilla saman päivän transaktioita tai jopa päivänsisäisiä transaktioita varten, keskusvastapuoli voi käyttää liikkeeseen laskevassa keskuspankissa olevia käteisvaroja, luottokelpoisissa liikepankeissa olevia käteisvaroja, sitovia luottolimiittejä, sitovia takaisinostosopimuslimiittejä, säilytyksessä olevia erittäin myyntikelpoisia vakuuksia ja sijoituksia, jotka ovat helposti saatavilla ja vaihdettavissa käteisvaroiksi ennalta sovituilla erittäin luotettavilla rahoitusjärjestelyillä, jopa stressikausien markkinaolosuhteissa. Tällaiset käteisvarat ja vakuudet olisi vain tietyillä edellytyksillä laskettava osaksi ennalta järjestettyjä likvidejä rahoitusvaroja.
- (33) On tärkeää vahvistaa yhteinen menetelmä sellaisten omien varojen määrän laskentaa ja ylläpitoa varten, joita keskusvastapuolen on pidettävä yllä maksukyvyttömyysjärjestelyssä käyttöä varten, jotta keskusvastapuolelle voidaan antaa tarpeellinen kannustin asettaa varovaisia vaatimuksia, pitää tämä määrä riittävän suurena ja olla käyttämättä hyväksi sääntelyn katvealueita. On olennaisen tärkeää, että varat, jotka on tarkoitettu maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden kattamiseen, erotetaan keskusvastapuolen vähimmäispääomavaatimuksista ja että näillä varoilla on toinen tehtävä kuin keskusvastapuolen vähimmäispääomavaatimuksilla, joilla katetaan muita riskejä, joita keskusvastapuoleen saattaa kohdistua.
- (34) On tärkeää, että keskusvastapuolet käyttävät yhdenmukaista menetelmää maksukyvyttömyysjärjestelyssä käytettävien omien varojen laskentaan, jotta voidaan varmistaa yhtäläiset edellytykset keskusvastapuolten välillä. Jos menetelmä ei ole riittävän selkeä, keskusvastapuolet voivat käyttää sitä harkintansa mukaan, jolloin ne saavat hyvin erilaisia tuloksia, mikä kannustaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. Näin ollen on olennaisen tärkeää, että keskusvastapuolten ei sallita käyttää menetelmää harkintansa mukaan. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista käyttää selkeään mittaan perustuvaa prosenttimäärää ja vahvistaa selkeä menetelmä, jotta voidaan varmistaa, että maksukyvyttömyysjärjestelyissä käytettävät keskusvastapuolten omat varat lasketaan yhdenmukaisella tavalla.
- (35) Olisi vahvistettava vähimmäisperusteet sen varmistamiseksi, että vakuuskelpoiset omaisuuserät ovat erittäin likvidejä ja että ne voidaan muuntaa nopeasti käteisvaroiksi mahdollisimman pienin hintavaikutuksin. Perusteissa olisi otettava huomioon, kuka on vakuuden asettaja, missä määrin vakuus voidaan realisoida markkinoilla ja korreloiko vakuuden arvo kyseisen vakuuden asettavan jäsenen luottokelpoisuuden kanssa, jotta voitaisiin kattaa mahdollinen wrong-way-riski. Keskusvastapuolella olisi oltava mahdollisuus soveltaa tarvittaessa lisäperusteita tavoitellun vakauden saavuttamiseksi.
- (36) Keskusvastapuolten olisi hyväksyttävä ainoastaan erittäin likvidejä vakuuksia, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski. Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolten hallussa olevat vakuudet säilyvät aina erittäin likvideinä, keskusvastapuolten olisi otettava käyttöön avoimet ja ennakoivat toimintatavat ja menettelyt, joilla arvioidaan vakuudeksi hyväksytyjen omaisuuserien likvideettiä ja valvotaan sitä jatkuvasti, sekä käytettävä asianmukaisia arvostusmenetelmiä. Tätä varten keskusvastapuolten olisi myös otettava käyttöön keskittymäraajat, joilla pyritään varmistamaan, että vakuudet pysyvät riittävän hajautettuina, jotta ne voidaan realisoida nopeasti ilman merkittävää markkinariskiä, joka vaikuttaisi niiden arvoon. Päätteesään hyväksyttävistä vakuuksista ja keskittymärajoista koskevista toimintatavoistaan keskusvastapuolten olisi otettava huomioon tällaisten vakuuksien yleinen saatavuus omien toimintatapojensa mahdollisia makrotaloudellisia vaikutuksia silmällä pitäen.
- (37) Wrong-way-riskin välttämiseksi määritysosapuolille ei yleensä saisi antaa lupaa käyttää vakuuksina omia arvopapereitaan tai samaan konserniin kuuluvan yhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita. Keskusvastapuolella olisi kuitenkin oltava mahdollisuus antaa määritysosapuolten asettaa vakuudeksi katettuja joukkolainoja, jotka on suojattu liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyydeltä. Vakuutena oleva omaisuuserä olisi kuitenkin eroteltava asianmukaisesti liikkeeseenlaskijasta, ja sen olisi täytettävä vakuuskelpoisuutta koskevat vähimmäisperusteet. Määritysosapuoli ei saisi laskea rahoitusvälineitä liikkeeseen ensisijaisesti siinä tarkoituksessa, että toinen määritysosapuoli voi käyttää niitä vakuuksina.
- (38) Keskusvastapuolten turvallisuuden varmistamiseksi niiden olisi hyväksyttävä liikepankkitakauksia vakuuksiksi ainoastaan takaajan sekä takauksen oikeus-, sopimus- ja toimintakehyksen perusteellisen arvioinnin jälkeen. Keskusvastapuolten olisi vältettävä liikepankkeihin liittyviä vakuudettomia vastuita. Tästä syystä liikepankkitakaukset voidaan hyväksyä vain tiukoin ehdoin. Tällaiset ehdot täytyvät yleensä markkinoilla, joille on keskittynyt useita liikepankkeja, jotka ovat halukkaita antamaan luottoa finanssialan ulkopuolisille määritysosapuolille. Sen vuoksi tällaisissa tapauksissa olisi sallittava korkeampi keskittymäraja.
- (39) Markkinariskinsä rajoittamiseksi keskusvastapuolen olisi oltava velvollinen arvostamaan vakuutensa vähintään keran päivässä. Sen olisi sovellettava varovaisia aliarvostuksia, joissa otetaan huomioon vakuuden arvon mahdollinen aleneminen vakuuden viimeisimmän uudelleenarvostuksen ja sen ajankohdan välillä, jolloin vakuuden realisointi kohtuullisen todennäköisesti tapahtuu stressikausien markkinaolosuhteissa. Vakuuden suuruudessa olisi myös otettava huomioon mahdolliset wrong-way-riskit.
- (40) Tekemiensä aliarvostusten ansiosta keskusvastapuolen olisi voitava välttää suurten ja odottamattomien mukautusten tekeminen vaaditun vakuuden määrään ja siten mahdollisuuksien mukaan myös myötäsykliset vaikutukset.
- (41) Keskusvastapuoli ei saisi keskittää vakuuksia rajalliseen määrään liikkeeseenlaskijoita tai rajalliseen määrään omaisuuseriä, jotta vältettäisiin mahdolliset huomattavat kielteiset hintavaikutukset, jos vakuudet joudutaan realisoimaan lyhyen ajan kuluessa. Keskittyneitä vakuuspositioita ei saisi sen vuoksi pitää erittäin likvideinä vakuuksina.

- (42) Likviditeetti-, luotto- ja markkinariski olisi otettava huomioon salkkutasolla sekä yksittäisten rahoitusvälineiden tasolla. Keskiyttyneellä salkulla voi olla huomattava kielteinen vaikutus sellaisten vakuuksien tai rahoitusvälineiden likviditeettiin, joihin keskusvastapuoli voi sijoittaa rahoitusvaransa, koska suuria positioita on todennäköisesti mahdotonta myydä stressikausien markkinaolosuhteissa ilman, että markkinahinta alenee. Keskusvastapuolen hallussa olevia vakuuksia olisi samasta syystä seurattava ja arvostettava jatkuvasti, jotta varmistettaisiin niiden säilyminen likvideinä.
- (43) Energia-alan johdannaismarkkinoilla on erityisen vahva yhteys hyödykkeiden spot-markkinoihin, ja näillä johdannaismarkkinoilla finanssialan ulkopuolisten määritysosa- puolten osuus on suuri. Kyseisillä markkinoilla hyvin monet markkinatoimijat ovat myös kohde-etuutena olevan hyödykkeen tuottajia. Hankkiakseen vakuudet, jotka riittävät kattamaan liikepankkitakaukset kokonaan, nämä finanssialan ulkopuoliset määritysosa- puolet voivat joutua myymään merkittävässä määrin nykyisiä positioitaan tai luopumaan positioidensa määrittämisestä keskusvasta- puolen suorana määritysosa- puolena. Tällainen prosessi saattaisi aiheuttaa markkinahäiriöitä energiamarkkinoilla vähentämällä markkinatoimijoiden likviditeettiä ja moni- puolisuutta. Sen vuoksi sen käyttöä olisi lykättävä tarkoin harkitun aikataulun mukaisesti.
- (44) Jotta varmistettaisiin asetuksella (EU) N:o 648/2012 luodun kehysten yhdenmukainen soveltaminen, kaikille toimialoille olisi asetettava samanlaiset vaatimukset lopulliseen muotoonsa laadituissa säännöissä, joita niihin sovelletaan. Energia-alan yritykset toimivat nykyään vakiintuneessa kehyksessä, jonka mukauttaminen uusiin vaatimuksiin vaatii aikaa, jotta reaalitalouteen ei kohdistuisi haitallisia vaikutuksia. Sen vuoksi katsotaan suotavaksi vahvistaa tämäläisyyttä markkinoita varten sellainen soveltamisen alkamispäivä, joka mahdollistaa asianmukaisen siirtyminen nykyisestä markkinakäytännöstä vaikuttamatta aiheuttomasti markkinoiden rakenteeseen ja likviditeettiin.
- (45) Keskusvastapuolen sijoituspolitiikassa olisi ensisijaisesti noudatettava pääoman suojelun ja likviditeetin maksimoinnin periaatteita. Sijoituspolitiikalla olisi myös estettävä eturistiriitojen syntyminen keskusvastapuolen kaupallisten etujen kanssa.
- (46) Perusteissa, jotka rahoitusvälineiden olisi täytettävä, jotta ne voitaisiin katsoa keskusvastapuolen kannalta hyväksyttäväksi sijoituksiksi, olisi kansainvälisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi otettava huomioon CPSS:n ja IOSCO:n periaatteisiin sisältyvä periaate 16. Keskusvastapuolen olisi erityisesti sovellettava rajoittavia standardeja, jotka koskevat rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa, rahoitusvälineen siirrettävyyttä sekä rahoitusvälineen luotto-, markkina-, volatilitteetti- ja valuuttakurssiriskiä. Keskusvastapuolen olisi varmistettava, ettei se heikennä toimenpiteitä, jotka toteutetaan sen sijoituksiin liittyvien riskien rajoittamiseksi, altistamalla itsensä liiallisille riskeille, jotka liittyvät yksittäisiin tai tiettyntyyppisiin rahoitusvälineisiin, yksittäisiin tai tiettyntyyppisiin liikkeeseenlaskijoihin tai yksittäisiin säilytysyhteisöihin.
- (47) Johdannaisten käyttö altistaa keskusvastapuolen ylimääräisille luotto- ja markkinariskeille, minkä vuoksi on tarpeen rajata olosuhteet, joissa keskusvastapuoli voi sijoittaa rahoitusvaransa johdannaisiin. Koska keskusvastapuolen olisi pyrittävä siihen, että sen nettopositio markkinariskin suhteen on nollla, ainoana riskeinä, joilta keskusvasta- puolen olisi suojauduttava, olisi oltava sen hyväksyntä vakuuksiin liittyvät riskit tai määritysosa- puolen maksukyvyttömyydestä johtuvat riskit. Keskusvastapuolen hyväksyntä vakuuksiin liittyviä riskejä voidaan hallita riittävän hyvin aliarvostuksilla, minkä vuoksi ei pidetä tarpeellisenä, että keskusvastapuoli käyttää johdannaisia tähän tarkoitukseen. Keskusvastapuolen olisi käytettävä johdannaisia ainoastaan eri valuuttoihin liittyvän likviditeettiriskin hallintaan, maksukyvyttömyyden määritysosa- puolen salkun suojaamiseen ja vain silloin, kun tällainen käyttö sisältyy keskusvastapuolen suunnittelemiin maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyihin.
- (48) Keskusvastapuolten turvallisuuden varmistamiseksi niille ei saisi antaa lupaa säilyttää muuta kuin hyvin pientä osaa käteisvaroista vakuudettomina talletuksina. Tallettaessaan käteisvarojaan keskusvastapuolten olisi aina huolehdittava siitä, että ne on suojattu riittävästi likviditeettiriskiltä.
- (49) On tarpeen vahvistaa tiukat stressi- ja toteumatestausta koskevat vaatimukset sen varmistamiseksi, että keskusvasta- puolen mallit, menetelmät ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmä toimivat asianmukaisesti ja että niissä otetaan huomioon kaikki keskusvastapuoleen kohdistuvat riskit, jotta keskusvastapuolella olisi aina riittävästi varoja kattamaan nämä riskit.
- (50) Keskusvastapuolia koskevien vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa yksityiskohtaiset säännökset siitä, minkätyyppisiä testejä on suoritettava, stressi- ja toteumatestit mukaan luettuina. Jotta voitaisiin ottaa huomioon sellaisten arvopapereiden ja johdannaisopimusten laaja kirjo, joita saatetaan määrittää tulevaisuudessa, sekä erot keskusvastapuolten liiketoiminta- ja riskienhallintatavoissa ja mahdollistaa tulevien muutosten ja uusien riskien käsittely ja riittävä joustavuus, on tarpeen noudattaa perusteisiin pohjautuvaa lähestymistapaa.
- (51) Keskusvastapuolen mallien, menetelmien ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmän validoinnissa on tärkeää käyttää asianmukaista riippumatonta osapuolta, jotta voidaan vahvistaa mahdolliset korjaavat toimenpiteet ja toteuttaa ne ennen täytäntöönpanoa sekä välttää olennaiset eturistiriidat. Riippumattoman osapuolen olisi oltava riittävän erillään siitä keskusvastapuolen liiketoiminnan osasta, joka kehittää, panee täytäntöön ja käyttää tarkastelun kohteena olevaa mallia tai toimintatapoja, eikä sillä saisi olla olennaisia eturistiriitoja. Nämä edellytykset voisi täyttää jokin sisäinen osapuoli, jolla on erilliset raportointisuhteet, tai ulkoinen osapuoli.

- (52) Monet keskusvastapuolen rahoitusvaroihin liittyvät näkökohdat, erityisesti vakuudet, maksukyvyttömyysrahasotot ja muut rahoitusvarat, on suunniteltu erilaisia skenaarioita ja tavoitteita silmällä pitäen. Sen vuoksi on tarpeen asettaa erityisiä vaatimuksia, joissa tällaiset tavoitteet otetaan huomioon, sekä varmistaa yhdenmukainen soveltaminen kaikissa keskusvastapuolissa. Arvioidessaan tarvittavaa katetta keskusvastapuoli ei saisi nettouttaa vastuuta maksukyvyttömyiden määritysosapuolten välillä, jotta ei vähennettäisi näiden vastuuden mahdollisia vaikutuksia.
- (53) Erityyppisiin rahoitusvälineisiin, joita keskusvastapuoli voi määrittää, liittyy erilaisia erityisriskejä. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että keskusvastapuoli ottaa malleissaan, menetelmissään ja likviditeetin hallintajärjestelmässään huomioon kaikki sellaisten markkinoiden kannalta merkitykselliset riskit, joille se tarjoaa määrityspalveluja, jotta voitaisiin varmistaa, että keskusvastapuoli mittaa riittävän hyvin potentiaalisia tulevia vastuutaan. Jotta tällaiset riskit voitaisiin ottaa asianmukaisesti huomioon, stressitestausta koskeviin vaatimuksiin olisi sisällytettävä eri rahoitusvälineityyppien erityisriskit.
- (54) Jotta keskusvastapuoli voisi varmistaa, että sen alkuvakuuksien laskemiseen käyttämä malli heijastaa asianmukaisesti sen potentiaalisia vastuuta, sen olisi vastuukatteensa päivittäisen toteumatestauksen lisäksi, jossa tarkastellaan vakuusvaatimusten riittävyttä, tehtävä toteumatestausta myös mallin keskeisille parametreille ja oletuksille. Tämä on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että alkuvakuus lasketaan tarkasti keskusvastapuolten mallien avulla.
- (55) Vakuusvaatimuksia koskevalla tiukalla herkkyysanalyysillä voi olla entistä suurempi merkitys, kun markkinat ovat epälikvidit tai epävakaat, ja sen avulla olisi määritettävä vaikutuksia, joita tärkeiden malliparametrien muuttaminen saa aikaan. Herkkyysanalyysi on tehokas keino tutkia piileviä puutteita, joita ei voida havaita toteumatestauksella.
- (56) Jos stressi- ja toteumatestejä ei suoriteta säännöllisesti, tämä voi johtaa siihen, että keskusvastapuolen rahoitusvarat ja likvidit varat eivät riitä kattamaan riskejä, joita keskusvastapuoleen tosiasiallisesti kohdistuu. Asianmukaisen testien avulla keskusvastapuolen malleissa, menetelmissä ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä voidaan myös ottaa nopeasti huomioon muuttuvat markkinaolosuhteet ja uudet riskit.
- (57) Äärimmäisten markkinaolosuhteiden mallintaminen voi auttaa keskusvastapuolta määrittämään sen nykyisten mallien, likviditeettiriskin hallintajärjestelmän sekä rahoitusvarojen ja likvidien varojen rajat. Tämä edellyttää kuitenkin, että keskusvastapuoli käyttää harkintaa mallintessaan eri markkinoita ja tuotteita. Käänteistä stressitestausta olisi pidettävä hyödyllisenä, vaikkakaan ei ensisijaisena hallintavälineenä, jonka avulla voidaan määrittää rahoitusvarojen asianmukainen taso.
- (58) On olennaisen tärkeää, että määritysosapuolet, asiakkaat ja muut asianomaiset sidosryhmät osallistuvat keskusvastapuolen käyttämiin maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyihin simulaatioharjoitusten välityksellä, jotta voidaan varmistaa, että sidosryhmillä on tietämys ja toiminnalliset valmiudet osallistua menestyksekkäästi maksukyvyttömyyden hallinnointitilanteeseen. Simulaatioharjoituksissa olisi jäljiteltävä maksukyvyttömyysskenaariota, jotta voitaisiin osoittaa määritysosapuolten, asiakkaiden ja muiden asianomaisten sidosryhmien tehtävät ja vastuualueet. Tärkeää on myös, että keskusvastapuolella on asianmukaiset menetelmät, joilla se voi arvioida, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä, sekä havaita säännöissä ja menettelyissä mahdollisesti esiintyvä epäselvyys tai sallittu harkintavaltio. Keskusvastapuolen käyttämän maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn testaaminen on erityisen tärkeää, jos menettely perustuu siihen, että määritysosapuolet, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, tai kolmannet osapuolet avustavat positioiden sulkemismenettelyssä ja jos maksukyvyttömyysmenettelyjä ei ole koskaan testattu todellisessa maksukyvyttömyystapauksessa.
- (59) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) on toimittanut komissiolle.
- (60) EAMV on kuullut tarvittaessa Euroopan pankkiviranomaista (EPV), Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja EKP:n jäseniä ennen kuin se on toimittanut teknisten standardien luonnokset, joihin tämä asetus perustuu. Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisesti EAMV on järjestänyt avoimen julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon asetuksen (EU) N:o 1095/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISTÄ

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'perusriskillä' keskusvastapuolen määrittämien kahden tai useamman omaisuuserän tai sopimuksen muutosten epätydellisestä korrelaatiosta johtuvaa riskiä;

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

2. 'luottamusvälillä' sitä kunkin rahoitusvälineen avointen positioiden prosenttiosuutta keskusvastapuolen laskenta-aikavälillä määrittämistä positiosta, joka sen on pystyttävä kattamaan tietyn realisointiajan;
3. 'tuottoerolla' fyysisen hyödykkeen suorasta omistuksesta saatavaa lisätuottoa, joka riippuu sekä markkinaolosuhteista että fyysiseen varastointiin liittyvien kustannusten kaltaisista tekijöistä;
4. 'vakuuksilla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklassa tarkoitettuja vakuuksia, joihin voivat kuulua alkuvakuudet ja vaihtuvat vakuudet;
5. 'alkuvakuuksilla' vakuuksia, jotka keskusvastapuoli kerää kattamaan mahdolliset tulevat vastuut, jotka liittyvät vakuudet asettaviin määritysosapuoliin ja tarvittaessa yhteentöimiviin keskusvastapuoliin, viimeisen vakuuksien keräämisen ja sen ajankohdan välisenä aikana, jona positiot realisoidaan määritysosapuolen tai yhteentöimivan keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden johdosta;
6. 'vaihtuvilla vakuuksilla' vakuuksia, jotka kerätään tai maksetaan markkinahinnan tosiasiallisista muutoksista johtuvien nykyhetken vastapuoliriskien huomioon ottamiseksi;
7. 'äkillisten tappioiden riskillä' sitä riskiä, että vastapuoli tai liikkeeseenlaskija tulee äkillisesti maksukyvyttömäksi ennen kuin markkinalla on ollut riittävästi aikaa ottaa huomioon sen kasvanut maksukyvyttömyysriski;
8. 'realisointiajalla' ajanjaksoa, jonka avulla lasketaan vakuudet, jotka keskusvastapuoli arvioi tarvitsevänsä maksukyvyttömään osapuoleen liittyvän riskin hallitsemiseksi ja jonka aikana keskusvastapuoleen kohdistuu maksukyvyttömän osapuolen positioiden hoitamiseen liittyvä markkinariski;
9. 'laskenta-aikavälillä' aikaväliä, jolta lasketaan historiallinen volatilitteetti;
10. 'testipoikkeamalla' testin tulosta, joka osoittaa, että keskusvastapuolen mallilla tai likviditeetin hallintajärjestelmällä ei ole saatu aikaan tavoiteltua katetta;
11. 'wrong-way-riskillä' riskiä, joka aiheutuu vastapuoleen tai liikkeeseenlaskijaan liittyvästä vastuusta, kun kyseisen vastapuolen asettama tai kyseisen liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskema vakuus korreloi vahvasti sen luottoriskin kanssa.

II LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KESKUSVASTAPUOLTEN TUNNUSTAMINEN

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artikla)

2 artikla

EAMV:lle keskusvastapuolen tunnustamista varten toimitettavat tiedot

Kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen jättämässä tunnustamista koskevassa hakemuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) oikeushenkilön täydellinen nimi;
- b) merkittäviä omistusosuuksia omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten nimet;
- c) luettelo jäsenvaltioista, joissa keskusvastapuoli aikoo tarjota palveluja;
- d) määritettävien rahoitusvälineiden lajit;
- e) EAMV:n verkkosivustolla asetuksen (EU) N:o 648/2012 88 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti esitettävä tiedot;
- f) tiedot keskusvastapuolen rahoitusvaroista ja siitä, missä muodossa ja millä menetelmillä niitä säilytetään, sekä järjestelyistä, joilla niitä suojataan, maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyt mukaan luettuina;
- g) tiedot vakuusmenetelmästä ja maksukyvyttömyysrahaston laskentamenetelmästä;
- h) luettelo vakuuskelpoisista omaisuuseristä;
- i) tunnustamista hakevan keskusvastapuolen määrittämät arvot, tarvittaessa prospektiivisessä muodossa, kunkin määritetyn EU:n valuutan mukaan jaoteltuina;
- j) hakemuksen tekopäivää edeltävänä vuonna suoritettujen stressitestien ja toteumatestien tulokset;
- k) keskusvastapuolen säännöt ja sisäiset menettelyt sekä todisteet kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavien vaatimusten täydellisestä noudattamisesta;
- l) tiedot mahdollisista ulkoistamisjärjestelyistä;
- m) tiedot erottelujärjestelyistä sekä niiden oikeudellisesta pätevydestä ja täytäntöönpanokelpoisuudesta;

- n) tiedot keskusvastapuoleen pääsyä koskevista vaatimuksista sekä jäsenyyden keskeyttämistä ja päättämistä koskevista ehdoista;
- o) tiedot yhteentoimivuusjärjestelystä, mukaan luettuina tiedot, jotka toimitetaan kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen järjestelyn arviointia varten.

III LUKU

ORGANISAATIOVAATIMUKSET

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 26 artikla)

3 artikla

Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt

1. Keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyissä, joissa määritellään sen organisaatorakenne ja selkeästi yksilöidyt ja hyvin dokumentoidut toimintatavat, menettelyt ja prosessit, joiden mukaan sen hallitus ja ylin johto toimivat, on oltava seuraavat keskeiset osatekijät:

- a) hallituksen ja sen mahdollisten komiteoiden kokoonpano, tehtävä ja vastuualueet;
- b) johdon tehtävät ja vastuualueet;
- c) ylimmän johdon rakenne;
- d) ylimmän johdon ja hallituksen väliset raportointisuhteet;
- e) hallituksen jäsenten ja ylimmän johdon nimeämismenettelyt;
- f) riskienhallinnan sekä vaatimustenmukaisuutta valvovan ja sisäisen valvonnan toimintojen suunnittelu;
- g) prosessit, joilla varmistetaan tilintekovelvollisuus sidosryhmiä kohtaan.

2. Keskusvastapuolella on oltava riittävästi henkilöstöä, jotta se voi täyttää kaikki tästä asetuksesta ja asetuksesta (EU) N:o 648/2012 johtuvat velvollisuutensa. Keskusvastapuoli ei saa jakaa henkilöstöään konsernin muiden yhteisöjen kanssa muuten kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 35 artiklan mukaisen ulkoistamisjärjestelyn ehdoilla.

3. Keskusvastapuolen on luotava selkeät ja johdonmukaiset vastuualueet ja dokumentoitava ne hyvin. Sen on varmistettava, että riskienhallintajohtajan, vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan ja teknologiajohtajan tehtäviä hoitavat eri henkilöt, joiden on oltava keskusvastapuolen työntekijöitä, joille on annettu nimenomainen vastuu näiden tehtävien suorittamisesta.

4. Konserniin kuuluvan keskusvastapuolen on otettava huomioon konsernin mahdolliset vaikutukset omiin päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyihinsä, mukaan luettuina se, onko keskusvastapuoli riittävän riippumaton täyttääkseen sääntelyyn liittyvät velvollisuutensa erillisenä oikeushenkilönä ja voiko sen riippumattomuus vaarantua konsernin rakenteen tai sellaisten hallituksen jäsenten vuoksi, jotka ovat myös samaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen hallitusten jäseniä. Tällaisen keskusvastapuolen on erityisesti harkittava erityismenettelyjä, joilla ehkäistään ja hallitaan muun muassa ulkoistamisjärjestelyihin liittyviä eturistiriitoja.

5. Jos keskusvastapuoli pitää yllä kaksitasoista hallitusjärjestelmää, tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 648/2012 vahvistetut hallituksen tehtävät ja vastuualueet on jaettava asianmukaisesti valvontaelimelle ja hallintoelimelle.

6. Riskienhallintaa koskevien periaatteiden, menettelyjen, järjestelmien ja valvontatoimien on oltava osa yhtenäistä ja johdonmukaista päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontakehystä, jota tarkistetaan ja päivitetään säännöllisesti.

4 artikla

Riskienhallinta ja sisäisen valvonnan menetelmät

1. Keskusvastapuolella on oltava vakaa kehys kaikkien siihen tosiasiallisesti tai mahdollisesti kohdistuvien olennaisten riskien hallitsemiseksi. Sen on vahvistettava dokumentoidut toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, valvotaan ja hallitaan tällaisia riskejä. Vahvistaessaan riskienhallintaperiaatteita, -menettelyjä ja -järjestelmiä keskusvastapuolen on rakennettava ne tavalla, jolla varmistetaan, että määräytösapuoleet hallitsevat ja rajoittavat asianmukaisesti riskejä, joita ne aiheuttavat keskusvastapuolelle.

2. Keskusvastapuolella on oltava yhtenäinen ja kattava käsitys kaikista merkityksellisistä riskeistä. Niihin on kuuluttava riskit, joita keskusvastapuolelle aiheutuu sen määräytösapuolista ja, jos se on käytännössä mahdollista, asiakkaista ja joita nämä aiheuttavat keskusvastapuolelle, sekä riskit, joita keskusvastapuolelle aiheutuu muista yhteisöistä, kuten yhteentoimivista keskusvastapuolista, arvopapereiden selvitys- ja maksujärjestelmistä, toimituspankeista, likviditeetin tarjoajista, arvopaperikeskuksista, sellaisista markkinapaikoista, joille keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, ja muista ratkaisevan tärkeiden palvelujen tarjoajista, kuten myös riskit, joita edellä mainitut aiheuttavat keskusvastapuolelle.

3. Keskusvastapuolen on kehitettävä asianmukaiset riskienhallintavälineet voidakseen hallita kaikkia merkityksellisiä riskejä ja raportoida niistä. Niihin kuuluvat välineet, joilla tunnistetaan järjestelmään ja markkinaan liittyvät sekä muut keskinäiset sidossuhteet ja hallitaan niitä. Jos keskusvastapuoli tarjoaa määrittelyyn liittyviä palveluja, jotka poikkeavat riskiprofiililtaan sen toiminnoista ja saattavat aiheuttaa sille merkittäviä lisäriskejä, sen on hallittava näitä lisäriskejä asianmukaisella tavalla. Tähän voi kuulua keskusvastapuolen tarjoamien lisäpalvelujen oikeudellinen erottaminen sen ydintoiminnoista.

4. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyillä on varmistettava, että keskusvastapuolen hallitus ottaa lopullisen vastuun ja tilintekovelvollisuuden keskusvastapuolen riskien hallinnasta. Hallituksen on määriteltävä, määritettävä ja dokumentoitava asianmukainen riskinsieto- ja riskinkantokyky keskusvastapuolta varten. Hallituksen ja ylimmän johdon on varmistettava, että keskusvastapuolen toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet ovat keskusvastapuolen riskinsieto- ja riskinkantokyvyn mukaisia ja että niissä käsitellään sitä, miten keskusvastapuoli tunnistaa riskejä, raportoi niistä ja valvoo ja hallitsee niitä.

5. Keskusvastapuolen on käytettävä vahvoja tiedotus- ja riskienvalvontajärjestelmiä, joiden avulla keskusvastapuoli ja tarvittaessa sen määrittämisen osapuolet ja mahdollisuuksien mukaan asiakkaat voivat saada ajankohtaista tietoa ja soveltaa riskienhallintaa koskevia toimintatapoja ja menettelyjä asianmukaisella tavalla. Näillä järjestelmillä on varmistettava ainakin, että luotto- ja likviditeettiriskejä valvotaan jatkuvasti keskusvastapuolen tasolla sekä määrittämisen osapuolten tasolla ja mahdollisuuksien mukaan asiakkaiden tasolla.

6. Keskusvastapuolen on varmistettava, että riskienhallintatoiminnolla on tarvittavat valtuudet, voimavarat, asiantuntemus ja pääsy kaikkiin merkityksellisiin tietoihin ja että se on riittävän riippumaton keskusvastapuolen muista toiminnoista. Keskusvastapuolen riskienhallintajohtajan on pantava riskienhallintajärjestelmä täytäntöön, hallituksen vahvistamat toimintatavat ja menettelyt mukaan luettuina.

7. Keskusvastapuolella on oltava riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, joiden avulla hallitus voi seurata ja arvioida keskusvastapuolen riskienhallintaperiaatteiden, -menetelmien ja -järjestelmien riittävyyttä ja tehokkuutta. Tällaisiin menetelmiin on sisällyttävä luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, vahva vaatimustenmukaisuutta valvova toiminto sekä riippumaton sisäinen tarkastus ja validointi- tai arviointitoiminto.

8. Keskusvastapuolen tilinpäätös on laadittava vuosittain ja tarkastutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY⁽¹⁾ tarkoitetuilla lakisääteisillä tilintarkastajilla tai tilintarkastusyhteisöillä.

5 artikla

Vaatimustenmukaisuutta koskevat toimintatavat ja menettelyt

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, jotka on suunniteltu havaitsemaan kaikki riskit siitä, että keskusvastapuoli ja sen työntekijät eivät noudata tämä asetuksen, asetuksen (EU) No 648/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1249/2012 mukaisia keskusvastapuolen velvollisuuksia, ja havaitsemaan tähän liittyvät riskit, sekä ylläpidettävä näitä toimintatapoja ja menettelyjä ja otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet ja menettelyt, jotka on suunniteltu minimoimaan tällaiset riskit ja

antamaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden käyttää tehokkaasti näiden asetusten mukaista toimivaltaansa.

2. Keskusvastapuolen on varmistettava, että sen säännöt, menettelyt ja sopimusjärjestelyt ovat selkeitä ja kattavia ja että niillä varmistetaan tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1249/2012 sekä kaikkien muiden sovellettavien sääntely- ja valvontavaatimusten noudattaminen.

Keskusvastapuolen säännöt, menettelyt ja sopimusjärjestelyt on säilytettävä kirjallisessa tai muussa pysyvässä muodossa. Näiden sääntöjen, menettelyjen ja sopimusjärjestelyjen on oltava täsmällisiä, ajantasaisia ja helposti toimivaltaisten viranomaisten, määrittämisen osapuolten ja tarvittaessa asiakkaiden saatavilla.

Keskusvastapuolen on määritettävä ja analysoitava, kuinka moitteettomia sen säännöt, menettelyt ja sopimusjärjestelyt ovat. Tätä analyysiä varten on tarvittaessa pyydettävä riippumattomia oikeudellisia lausuntoja. Keskusvastapuolella on oltava menettely, jolla ehdotetaan muutoksia sen sääntöihin ja menettelyihin ja pannaan ne täytäntöön, ja ennen olennaisten muutosten täytäntöönpanoa sen on kuultava kaikkia määrittämisen osapuolia, joihin muutokset vaikuttavat, ja toimitettava ehdotetut muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Laatiessaan sääntöjään, menettelyjään ja sopimusjärjestelyjään keskusvastapuolen on otettava huomioon merkitykselliset sääntelyperiaatteet, alan standardit ja markkinaprotokollat ja ilmoitettava selvästi, onko tällaisia käytäntöjä sisällytetty keskusvastapuolen, sen määrittämisen osapuolten ja muiden asianomaisten kolmansien osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

4. Keskusvastapuolen on yksilöitävä mahdolliset lainvalintakysymykset, analysoitava niitä ja laadittava säännöt ja menettelyt, joilla voidaan vähentää tällaisista kysymyksistä johtuvia oikeudellisia riskejä. Tätä analyysiä varten on tarvittaessa pyydettävä riippumattomia oikeudellisia lausuntoja.

Keskusvastapuolen säännöissä ja menettelyissä on ilmoitettava selvästi, mitä lakia aiotaan soveltaa kuhunkin näkökohtaan, joka liittyy keskusvastapuolen toimintaan ja liiketoimiin.

6 artikla

Vaatimustenmukaisuutta valvova toiminto

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön pysyvä ja tehokas vaatimustenmukaisuutta valvova toiminto, jonka on oltava itsenäinen keskusvastapuolen muista toiminnoista, ja pidettävä sitä yllä. Keskusvastapuolen on varmistettava, että vaatimustenmukaisuutta valvovalla toiminnolla on tarvittavat valtuudet, voimavarat, asiantuntemus ja pääsy kaikkiin merkityksellisiin tietoihin.

Perustaessaan vaatimustenmukaisuutta valvovaa toimintoaan keskusvastapuolen on otettava huomioon liiketoimintansa luonne, laajuus ja monimuotoisuus sekä kyseisen liiketoiminnan osana suoritettujen palvelujen ja toiminnan luonne ja laajuus.

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

2. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavalla johtajalla on ainakin oltava velvollisuus

- a) valvoa ja säännöllisesti arvioida 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettujen toimenpiteiden sekä keskusvastapuolen velvollisuuksien täyttämässä mahdollisesti esiintyneiden puutteiden korjaamiseksi toteutettujen toimien riittävyttä ja tehokkuutta;
- b) hallinnoida ylimmän johdon ja hallituksen vahvistamia vaatimustenmukaisuutta koskevia toimintatapoja ja menettelyjä;
- c) neuvoa ja avustaa keskusvastapuolen palvelujen ja toimien suorittamisesta vastaavia henkilöitä tämän asetuksen, asetuksen (EU) No 648/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1249/2012 mukaisten keskusvastapuolen velvollisuuksien ja tarvittaessa muiden sääntelyvaatimusten noudattamisessa;
- d) raportoida hallitukselle säännöllisesti siitä, miten keskusvastapuoli ja sen työntekijät noudattavat tätä asetusta, asetusta (EU) N:o 648/2012 ja täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 1249/2012;
- e) vahvistaa menettelyt, joilla vaatimustenvastaisuudet korjataan tehokkaasti;
- f) varmistaa, että vaatimustenmukaisuuden valvontaan osallistuvat henkilöt eivät osallistu valvomiensa palvelujen ja toimien suorittamiseen ja että tällaisiin henkilöihin liittyvät eturistiriidat havaitaan ja poistetaan asianmukaisella tavalla.

7 artikla

Organisaatorakenne ja raportointisuhteiden erottaminen

1. Keskusvastapuolen on määriteltävä hallituksen, ylimmän johdon ja hallituksen mahdollisten komiteoiden kokoonpano, tehtävät ja vastuualueet. Nämä järjestelyt on yksilöitävä selkeästi ja dokumentoitava hyvin. Hallituksen on perustettava ainakin tarkastuskomitea sekä palkka- ja palkkiokomitea. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan mukaisesti perustetun riskiarviointikomitean on toimittava hallituksen neuvoa-antavana komiteana.

2. Hallituksen on hoidettava ainakin seuraavat velvollisuudet:

- a) selkeiden tavoitteiden ja strategioiden vahvistaminen keskusvastapuolta varten;
- b) ylimmän johdon tehokas valvonta;
- c) asianmukaisen palkka- ja palkkiopoliitikan vahvistaminen;
- d) riskienhallintatoiminnon perustaminen ja valvonta;
- e) vaatimustenmukaisuutta valvovan toiminnon ja sisäisen tarkastuksen toiminnon valvonta;

f) ulkoistamisjärjestelyjen valvonta;

g) tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1249/2012 kaikkien säännösten ja kaikkien muiden sääntely- ja valvontavaatimusten noudattamisen valvonta;

h) tilintekovelvollisuuden varmistaminen osakkeenomistajia tai omistajia ja työntekijöitä, määrätyösosapuolia ja niiden asiakkaita sekä muita merkityksellisiä sidosryhmiä kohtaan.

3. Ylimmällä johdolla on ainakin oltava velvollisuus

- a) varmistaa, että keskusvastapuolen toimet ovat hallituksen keskusvastapuolelle määrittämien tavoitteiden ja strategian mukaisia;
- b) suunnitella ja vahvistaa vaatimustenmukaisuutta koskeva menettelyt ja sisäisen valvonnan menettelyt, joilla edistetään keskusvastapuolen tavoitteita;
- c) huolehtia sisäisen valvonnan menettelyjen säännöllisestä uudelleentarkastelusta ja testauksesta;
- d) varmistaa, että riskienhallintaan ja vaatimustenmukaisuuteen osoitetaan riittävästi voimavaroja;
- e) osallistua aktiivisesti riskienvalvontaprosessiin;
- f) varmistaa, että riskejä, joita keskusvastapuolelle aiheutuu määräyksestä ja siihen liittyvistä toimista, käsitellään asianmukaisesti.

4. Jos hallitus siirtää tehtäviä komiteoille tai alakomiteoille, sen on säilytettävä itsellään sellaisten päätösten hyväksyminen, joilla voi olla huomattava vaikutus keskusvastapuolen riskiprofiiliin.

5. Järjestelyihin, joilla hallitus ja ylin johto toimivat, on kuultava menettelyt, joilla havaitaan, käsitellään ja hallitaan hallituksen ja ylimmän johdon jäseniin mahdollisesti liittyviä eturistiriitoja.

6. Keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon välillä on oltava selkeät ja suorat raportointisuhteet sen varmistamiseksi, että ylin johto on vastuussa toiminnastaan. Riskienhallintaan, vaatimustenmukaisuuteen ja sisäiseen tarkastukseen liittyvien raportointisuhteiden on oltava selkeät ja erilliset keskusvastapuolen muihin toimiin liittyvistä raportointisuhteista. Riskienhallintajohtajan on raportoitava hallitukselle suoraan tai riskinarviointikomitean puheenjohtajan välityksellä. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan ja sisäisen tarkastuksen toiminnon on raportoitava suoraan hallitukselle.

8 artikla

Palkka- ja palkkiopoliittika

1. Palkka- ja palkkiokomitean on suunniteltava palkka- ja palkkiopoliittika, kehitettävä sitä edelleen ja valvottava, miten ylin johto toteuttaa sitä, sekä tarkasteltava säännöllisesti, miten sen toimii käytännössä. Palkka- ja palkkiopoliittika on dokumentoitava, ja sitä on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa.

2. Palkka- ja palkkiopoliittika on suunniteltava siten, että palkka- ja palkkiotaso ja -rakenne ovat varovaisen riskienhallinnan mukaisia. Poliitikassa on otettava huomioon mahdolliset riskit sekä olemassa olevat ja jo toteutuneet riskit. Maksuaikatauluissa on otettava huomioon riskien aikahorisontit. Poliitikassa on erityisesti muuttuvien palkkioiden osalta otettava asianmukaisesti huomioon tuloksen ja riskijaksojen mahdolliset yhteensopimattomuudet ja varmistettava, että maksuja lykätään tarpeen mukaan. Palkkojen ja palkkioiden kokonaismäärässä kiinteiden ja muuttuvien osien on oltava tasapainossa, ja niissä on otettava riskitekijät huomioon.

3. Palkka- ja palkkiopoliitikassa on vahvistettava, että riskienhallintaan, vaatimustenmukaisuutta valvovaan toimintaan ja sisäisen tarkastuksen toimintaan osallistuvalla henkilöstöllä maksettavat palkat ja palkkiot ovat riippumattomia keskusvastapuolen liiketoiminnan tuloksesta. Palkka- ja palkkiotason on oltava asianmukainen vastuuseen sekä kyseisten liiketoiminta-alueiden palkka- ja palkkiotasoon nähden.

4. Palkka- ja palkkiopoliittika on tarkastettava vuosittain riippumattomassa tarkastuksessa. Tarkastuksen tulokset on annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

9 artikla

Tietotekniikkajärjestelmät

1. Keskusvastapuolen on suunniteltava tietotekniikkajärjestelmänsä ja varmistettava, että ne ovat luotettavia ja turvallisia ja että niillä voidaan käsitellä tietoja, jotka keskusvastapuoli tarvitsee toimintansa ja liiketoimiensa turvalliseen ja tehokkaaseen suorittamiseen.

Tietotekniikka-arkkitehtuuri on dokumentoitava hyvin. Järjestelmien on oltava riittäviä täyttämään keskusvastapuolen toiminnalliset tarpeet ja käsittelemään keskusvastapuoleen kohdistuvia riskejä, niiden on oltava kestäviä myös stressikausien markkinaolosuhteissa, ja niitä on tarvittaessa voitava laajentaa käsittelemään lisätietoja. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön menettelyt ja kapasiteetin suunnittelu sekä riittävästi ylimääräistä kapasiteettia, jotta järjestelmällä voidaan merkittävän häiriön sattuessa käsitellä kaikki jäljellä olevat transaktiot ennen päivän päättymistä. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön menettelyt uuden tekniikan käyttöönottoa varten, mukaan luettuina selkeät palautumissuunnitelmat.

2. Jotta voidaan varmistaa korkea turvataso tietojenkäsittelyssä ja mahdollistaa liitettävyyden keskusvastapuolen määräysosapuolten, asiakkaiden ja palveluntarjoajien kanssa, keskusvastapuolen tietoteknisten järjestelmien on perustuttava kansainvälisesti tunnustettuihin teknisiin standardeihin ja alan parhaisiin

käytäntöihin. Keskusvastapuolen on testattava järjestelmänsä tiukoin testein, joissa jäljitellään stressikausien olosuhteita, ennen niiden ensimmäistä käyttöä sekä niihin tehtyjen huomattavien muutosten ja merkittävän häiriön jälkeen. Määritysosapuolten, asiakkaiden, yhteentoimivien keskusvastapuolten ja muiden asianomaisten osapuolten on tarvittaessa osallistuttava tällaisten testien suunnitteluun ja toteutukseen.

3. Keskusvastapuolen on ylläpidettävä vahvaa tietoturvakäytäntöä, jolla hallitaan asianmukaisesti sen tietoturvariskiä. Kehyksen on sisällyttävä asianmukaiset mekanismit, toimintatavat ja menettelyt, joilla suojataan tietoja niiden luvattomalta ilmaisemiselta, varmistetaan tietojen oikeellisuus ja eheys ja turvataan keskusvastapuolen palvelujen saatavuus.

4. Tietoturvakäytöksellä on oltava ainakin seuraavat ominaisuudet:

- a) järjestelmään pääsyn valvontatoimet;
- b) asianmukainen suojaus tunkeutumisia ja tietorikoksia vastaan;
- c) erityislaitteet, joilla säilytetään tietojen aitous ja eheys, mukaan luettuina salaustekniikat;
- d) luotettavat verkot ja menettelyt, joilla varmistetaan virheetön ja nopea tiedonsiirto ilman merkittäviä häiriöitä;
- e) jäljitysketjut.

5. Tietotekniikkajärjestelmiä ja tietoturvakäytäntöä on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa. Niistä on tehtävä riippumattomia arviointoja. Arviointien tulokset on ilmoitettava hallitukselle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

10 artikla

Tietojen ilmaiseminen

1. Keskusvastapuolen on annettava seuraavat tiedot maksutta yleisön saataville:

- a) tiedot keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyistä, mukaan luettuina seuraavat tiedot:
 - i) sen organisaatorakenne sekä keskeiset tavoitteet ja strategiat;
 - ii) palkka- ja palkkiopoliittikan keskeiset osat;
 - iii) keskeiset taloudelliset tiedot, mukaan luettuina tuorein tarkastettu tilinpäätös;
- b) tiedot sen säännöistä, mukaan luettuina seuraavat tiedot:
 - i) maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyt, menettelyt ja täydentävät tekstit;

- ii) liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat merkitykselliset tiedot;
- iii) tiedot keskusvastapuolen riskienhallintajärjestelmistä ja -tekniikoista sekä riskienhallinnan tuloksista XII luvun mukaisesti;
- iv) kaikki sen rakennetta ja toimia sekä määritysosapuolten ja asiakkaiden oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat tiedot, joiden avulla nämä voivat havaita selvästi ja ymmärtää täysin keskusvastapuolen palvelujen käyttöön liittyvät riskit ja kustannukset;
- v) keskusvastapuolen nykyiset määrityspalvelut, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot siitä, mitä se kunkin palvelun yhteydessä tarjoaa;
- vi) keskusvastapuolen riskienhallintajärjestelmät ja -tekniikat sekä riskienhallinnan tulokset, mukaan luettuina tiedot rahoitusvaroista, sijoituspolitiikasta, hintatietolähteistä ja vakuuslaskelmissa käytetyistä malleista;
- vii) sovellettava oikeus ja säännöt, jotka koskevat

- 1) keskusvastapuoleen pääsyä;
- 2) keskusvastapuolen määritysosapuolten ja mahdollisuuksien mukaan asiakkaiden kanssa tekemät sopimukset;
- 3) sopimukset, jotka keskusvastapuoli hyväksyy määrittäviksi;
- 4) mahdolliset yhteentoimivuusjärjestelyt;
- 5) vakuuksien ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen käyttö, mukaan luettuina positioiden ja vakuuksien realisointi sekä se, missä määrin vakuudet on suojattu kolmansien osapuolten vaatimuksilta;

- c) tiedot vakuuskelpoisista omaisuususeristä ja sovellettavista aliarvostuksista;
- d) luettelo kaikista nykyisistä määritysosapuolista, mukaan luettuina määritysosapuolien osallistumista, osallistumisen keskeyttämistä ja poistumista koskevat perusteet.

Jos toimivaltainen viranomainen on keskusvastapuolen kanssa yhtä mieltä siitä, että tämän kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vaarantaa keskusvastapuolen liikesalaisuudet tai luotettavuuden ja vakauden, keskusvastapuoli voi päättää ilmaista tiedot tavalla, jolla ehkäistään tällaiset riskit tai vähennetään niitä, tai olla ilmaisematta kyseisiä tietoja.

2. Keskusvastapuolen on maksutta julkistettava tiedot, jotka koskevat olennaisia muutoksia sen päätöksenteko-, ohjaus- ja

valvontajärjestelyissä, keskeisissä toimintatavoissa ja sen sovellettavissa säännöissä ja menettelyissä.

3. Keskusvastapuolen julkistamien tietojen on oltava saatavissa sen verkkosivustolta. Tietojen on oltava saatavissa ainakin kansainvälisellä rahoituslalla yleisesti käytetyllä kielellä.

11 artikla

Sisäinen tarkastus

1. Keskusvastapuolen on perustettava sen muista toiminnista ja toiminnasta erillinen ja riippumaton sisäisen tarkastuksen toiminto, jolla on seuraavat tehtävät, ja pidettävä sitä yllä:

- a) sellaisen tarkastussuunnitelman laatiminen, täytäntöönpano ja ylläpito, jolla tutkitaan ja arvioidaan keskusvastapuolen järjestelmien, sisäisen valvonnan menetelmien sekä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen riittävyttä ja tehokkuutta;
- b) suositusten antaminen a alakohdan mukaisesti suoritettujen tulosten perusteella;
- c) kyseisten suositusten noudattamisen varmistaminen;
- d) sisäistä tarkastusta koskevien asioiden raportointi hallitukselle.

2. Sisäisen tarkastuksen toiminnolla on oltava tarvittavat valtuudet, voimavarat, asiantuntemus ja pääsy kaikkiin merkityksellisiin asiakirjoihin, jotta se voi suorittaa tehtävänsä. Sen on oltava riittävän riippumaton johdosta ja raportoitava suoraan hallitukselle.

3. Sisäisen tarkastuksen on arvioitava keskusvastapuolen riskienhallintaprosessien ja valvontamekanismien tehokkuutta tavalla, joka on oikeassa suhteessa liiketoiminnan eri osa-alueisiin kohdistuviin riskeihin ja riippumaton arvioiduista liiketoimintaluokista. Sisäisen tarkastuksen toiminnolla on oltava tarvittava pääsy tietoihin, jotta se voi käydä läpi keskusvastapuolen kaiken toiminnan ja kaikki liiketoimet, prosessit ja järjestelmät, ulkoistettu toiminta mukaan luettuna.

4. Sisäisessä tarkastuksessa tehtävien arviointien on perustuttava kattavaan tarkastussuunnitelmaan, jota on tarkasteltava uudelleen ja josta on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran vuodessa. Keskusvastapuolen on varmistettava, että erityistarkastuksia voidaan suorittaa tapahtumakohtaisesti lyhyellä varoitusajalla. Tarkastussuunnitelma ja uudelleentarkastelu on hyväksyttävä hallituksella.

5. Keskusvastapuolen määritystoimista, riskienhallintaprosesseista, sisäisen valvonnan menetelmistä ja tileistä on tehtävä riippumaton tarkastus. Riippumattomat tarkastukset on suoritettava vähintään kerran vuodessa.

IV LUKU

TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artikla)

12 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä tietoja pysyvällä välineellä, joka antaa mahdollisuuden toimittaa tietoja toimivaltaisille viranomaisille, EAMV:lle ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) asianomaisille jäsenille, ja ne on säilytettävä sellaisessa muodossa ja sellaisella tavalla, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- keskusvastapuolen suorittaman käsittelyn jokainen keskeinen vaihe voidaan muodostaa uudelleen;
- aineiston alkuperäinen sisältö ennen mahdollisia oikaisuja tai muita muutoksia voidaan kirjata, jäljittää ja noutaa;
- on otettu käyttöön asianmukaiset toimenpiteet tietojen luvattoman muuttamisen estämiseksi;
- kirjattujen tietojen turvallisuus ja luottamuksellisuus varmistetaan asianmukaisilla toimenpiteillä;
- tietojensäilytysjärjestelmään on sisällytetty menetelmä virheiden tunnistamista ja korjaamista varten;
- tietojensäilytysjärjestelmään on sisällytetty asianmukaiset varotoimenpiteet, joilla mahdollistetaan tietojen nopea palautuminen järjestelmähäiriön yhteydessä.

2. Jos aineisto tai tiedot ovat alle kuusi kuukautta vanhoja, ne on toimitettava 1 kohdassa luetelluille viranomaisille mahdollisimman pian ja viimeistään ennen sitä päivää seuraavan pankkipäivän päättymistä, jona toimivaltainen viranomainen esittää tietopyynnön.

3. Jos aineisto tai tiedot ovat yli kuusi kuukautta vanhoja, ne on toimitettava 1 kohdassa luetelluille viranomaisille mahdollisimman pian viiden pankkipäivän kuluessa päivästä, jona toimivaltainen viranomainen esittää tietopyynnön.

4. Jos keskusvastapuolen käsittelemät tiedot sisältävät henkilötietoja, keskusvastapuolen on otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ mukaiset velvollisuutensa.

5. Jos keskusvastapuoli säilyttää tietoja unionin ulkopuolella, sen on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella, EAMV:llä ja EKPJ:n asianomaisilla jäsenillä on pääsy näihin tietoihin samassa määrin ja samoina ajanjaksoina kuin jos niitä säilytettäisiin unionissa.

6. Kunkin keskusvastapuolen on nimettävä asianomaiset henkilöt, jotka voivat 2 ja 3 kohdassa merkityksellisten tietojen toimittamiselle asetetun määräajan kuluessa selittää toimivaltaisille viranomaisille tietojensa sisällön.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on voitava tarkastaa kaikki tiedot, jotka keskusvastapuolen on tämän asetuksen mukaan säilytettävä. Keskusvastapuolten on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä suora syöte 13 ja 14 artiklassa vaadituista tiedoista.

13 artikla

Transaktiotiedot

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikkien määrittämiensä sopimusten osalta tiedot kaikista transaktioista ja varmistettava, että sen säilyttämiin tietoihin sisältyvät kaikki tiedot, jotka tarvitaan kutakin sopimusta koskevan määräysmenettelyn täydelliseen ja tarkkaan rekonstruointiin, ja että kukin tiettyä transaktiota koskeva tieto voidaan tunnistaa yksiselitteisesti ja hakea helposti ainakin kaikkien hakukenttien avulla, jotka koskevat keskusvastapuolta, yhteentoimivaa keskusvastapuolta, määräysosapuolta, asiakasta, jos tämä on keskusvastapuolen tiedossa, sekä rahoitusvälineitä.

2. Jokaisesta määritettäväksi saadusta transaktiosta keskusvastapuolen on heti saatuaan sitä koskevat tiedot kirjattava seuraavat yksityiskohdat ja pidettävä ne päivitettyinä:

- hintaa, kurssi tai spread ja määrä;
- määrityskapasiteetti, jolla ilmaistaan, oliko transaktio keskusvastapuolen suorittaman kirjaamisen kannalta osto vai myynti;
- tiedot rahoitusvälineestä;
- tiedot määräysosapuolesta;
- tiedot markkinapaikasta, jossa sopimus tehtiin;
- päivämäärä ja kellonaika, jolloin keskusvastapuoli asettuu väliin;
- päivämäärä ja kelloaika, jolloin sopimus päättyi;
- toimitusta koskevat ehdot ja yksityiskohtaiset säännöt;
- toimituksen tai transaktioon liittyvän korvausoston päivämäärä ja kellonaika ja soveltuvin osin seuraavat yksityiskohdat:
 - päivämäärä ja kellonaika, jolloin sopimus alun perin tehtiin;
 - sopimuksen alkuperäiset ehdot ja osapuolet;

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(²) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- iii) yhteentoimiva keskusvastapuoli, joka määrittää transaktion yhden käsittelyvaiheen;
- iv) asiakas, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat asiakkaat, jos nämä ovat keskusvastapuolen tiedossa, ja, jos on kyse määrittäystä ja toimitusta varten tehtävästä luovutuksesta (give-up), osapuoli, joka siirsi sopimuksen.

14 artikla

Positiotiedot

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä tiedot kunkin määräytösapuolen positioista. Jokaisesta asetuksen (EU) N:o 648/2012 39 artiklan mukaisesti pidetystä tilistä on säilytettävä erilliset tiedot, ja keskusvastapuolen on varmistettava, että sen säilyttämät tiedot sisältävät kaikki tiedot, jotka tarvitaan position perustana olevien transaktioiden täydelliseen ja tarkkaan rekonstruointiin, ja että jokainen tieto voidaan tunnistaa ja hakea helposti ainakin kaikkien hakukenttien avulla, jotka koskevat keskusvastapuolta, yhteentoimivaa keskusvastapuolta, määräytösapuolta, asiakasta, jos tämä on keskusvastapuolen tiedossa, sekä rahoitusvälinettä.

2. Keskusvastapuolen on kunkin pankkipäivän päättyessä kirjattava tiedot jokaisesta positioista, mukaan luettuina seuraavat yksityiskohdat, jos ne liittyvät kyseiseen positioon:

- a) tiedot määräytösapuolesta, asiakkaasta, jos se on keskusvastapuolen tiedossa, ja tällaista positiota ylläpitävistä yhteentomivista keskusvastapuolista tapauksen mukaan;
- b) position merkki;
- c) päivittäinen laskelma position arvosta sekä tiedot hinnoista, joilla sopimukset arvostetaan, ja muut merkitykselliset tiedot.

3. Keskusvastapuolen on kirjattava tiedot vaatimistaan vakuuksien määrästä, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavista maksuista ja muista asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 artiklassa tarkoitetuista rahoitusvaroista sekä määräytösapuolen päivän loppuun mennessä tosiasiallisesti asettamasta vastaavasta määrästä ja kyseisen määrän mahdollisista päivänsisäisistä muutoksista kunkin yksittäisen määräytösapuolen ja asiakkaan tilin osalta, jos tämä on keskusvastapuolen tiedossa, sekä pidettävä nämä tiedot päivitettyinä.

15 artikla

Liiketoimintatiedot

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä riittävän yksityiskohtaiset ja järjestelmälliset tiedot liiketoiminnastaan ja sisäisestä organisaatiostaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on kirjattava joka kerta, kun merkityksellisiin asiakirjoihin tehdään olennainen muutos, ja niihin on sisällyttävä ainakin

- a) hallituksen ja asianomaisten komiteoiden, määritysyksikön, riskienhallintayksikön ja kaikkien muiden asianomaisten yksikköjen tai osastojen organisaatiokaaviot;
- b) tiedot osakkeenomistajina tai jäsenenä suoraan tai välillisesti olevista luonnollista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, joilla on määräosuus, sekä näiden määräosuuksien määrät;
- c) asiakirjat, joilla todistetaan III luvussa ja 29 artiklassa edellytetyt toimintatavat, menettelyt ja prosessit;
- d) hallituksen kokousten pöytäkirjat ja, jos sellaisia on, hallituksen alakomiteoiden ja ylimmän johdon komiteoiden pöytäkirjat;
- e) riskinarviointikomitean kokousten pöytäkirjat;
- f) määräytösapuolia ja asiakkaita kuulevien konsultointiryhmien pöytäkirjat, jos sellaisia on;
- g) sisäistä ja ulkoista tarkastusta, riskienhallintaa ja vaatimustenmukaisuutta koskevat raportit sekä konsulttiyritysten raportit, mukaan luettuina johdon vastaukset;
- h) 17 artiklassa edellytetyt liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma;
- i) 32 artiklassa edellytetyt likvideettisuunnitelma ja likvideettiraportit;
- j) asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklassa edellytetyt tiedot, joista ilmenevät kaikki varallisuuserät ja vastuut sekä oma pääoma;
- k) vastaanotetut valitukset sekä valittajan nimi, osoite ja tilinumero; valituksen vastaanottopäivä; kaikkien niiden henkilöiden nimet, jotka on yksilöity valituksessa; kuvaus valituksen luonteesta; valituksen ratkaiseminen ja päivä, jona valitus ratkaistiin;
- l) tiedot mahdollisista palvelun keskeytyksistä tai toimintahäiriöistä, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä ajankohdasta, vaikutuksista ja korjaavista toimista;
- m) tiedot suoritettujen toteumatestien ja stressitestien tuloksista;
- n) toimivaltaisten viranomaisten, EAMV:n ja EKPJ:n asianomaisten jäsenten kanssa käyty kirjeenvaihto;
- o) III luvun mukaisesti saadut oikeudelliset lausunnot;
- p) muiden keskusvastapuolten kanssa tehtyjä yhteentoimivuusjärjestelyjä koskevat asiakirjat tapauksen mukaan;
- q) 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan vii alakohdan ja d alakohdan mukaiset tiedot;
- r) uusia liiketoiminta-aloitteita kuvaavat merkitykselliset asiakirjat.

16 artikla

Kauppätietorekisteriin ilmoitettavat tiedot

Keskusvastapuolen on yksilöitävä ja säilytettävä kaikki tiedot, jotka on ilmoitettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 9 artiklan mukaisesti, sekä päivämäärä ja kellonaika, jolloin transaktio on ilmoitettu.

V LUKU

TOIMINNAN JATKUVUUS

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 34 artikla)

17 artikla

Strategia ja toimintaperiaatteet

1. Keskusvastapuolella on oltava sen hallituksen hyväksymät liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskevista toimintaperiaatteista ja palautumissuunnitelmasta on tehtävä riippumattomat arvioinnit, joista on ilmoitettava hallitukselle.

2. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskevilla toimintaperiaatteilla on yksilöitävä kaikki kriittiset liiketoiminnot ja niihin liittyvät järjestelmät, ja toimintaperiaatteisiin on sisällyttävä keskusvastapuolen strategia, toimintaperiaatteet ja tavoitteet näiden toimintojen ja järjestelmien jatkuvuuden varmistamiseksi.

3. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskevilla toimintaperiaatteilla on otettava huomioon finanssi-infrastruktuurissa olevat ulkoiset yhteydet ja keskinäiset sidossuhteet, mukaan luettuina keskusvastapuolen määritystoiminnan piiriin kuuluvat markkinapaikat, arvopapereiden selvitys- ja maksujärjestelmät sekä keskusvastapuolen tai linkillä yhdistetyn keskusvastapuolen käyttämät luottolaitokset. Niissä on myös otettava huomioon kriittiset toiminnot tai palvelut, jotka on ulkoistettu kolmansina osapuolina oleville tarjoajille.

4. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskeviin toimintaperiaatteisiin ja palautumissuunnitelmaan on sisällyttävä selkeästi määritellyt ja dokumentoidut järjestelyt, joita on tarkoitus käyttää liiketoiminnan jatkuvuuteen vaikuttavissa hätätilanteissa, katastrofeissa tai kriiseissä ja joilla pyritään varmistamaan palvelujen vähimmäistaso kriittisissä toiminnoissa.

5. Palautumissuunnitelmassa on yksilöitävä ja siihen on sisällyttävä kriittisten toimintojen palautumispisteitä ja palautumisaikoja koskevat tavoitteet, ja siinä on vahvistettava sopivin palautumisstrategia kutakin tällaista toimintoa varten. Näillä järjestelyillä on pyrittävä varmistamaan, että äärimmäisissä skenaarioissa kriittiset toiminnot saadaan ajoissa päätökseen ja sovitut palvelutasot saavutetaan.

6. Keskusvastapuolen liiketoiminnan jatkuvuutta koskevilla toimintaperiaatteilla on ilmoitettava kriittisten toimintojen ja järjestelmien pisin sallittu seisokkiaika. Näihin toimintaperiaatteisiin sisällytettävä keskusvastapuolen kriittisten toimintojen pisin sallittu palautumisaika saa olla enintään kaksi tuntia. Pankkipäivän lopetukseen liittyvät menettelyt ja maksut on kaikissa olosuhteissa saatava päätökseen vaadittuna aikana ja päivänä.

7. Vahvistaessaan kunkin toiminnon palautumisaikoja keskusvastapuolen on otettava huomioon mahdollinen kokonaisvaikutus markkinoiden tehokkuuteen.

18 artikla

Liiketoiminnan vaikutusanalyysi

1. Keskusvastapuolen on suoritettava liiketoiminnan vaikutusanalyysi, jonka tavoitteena on yksilöidä keskusvastapuolen palvelujen varmistamisen kannalta kriittiset liiketoiminnot. Analyysissä on käsiteltävä myös näiden toimintojen merkitystä finanssi-infrastruktuurin muille laitoksille ja toiminnoille.

2. Keskusvastapuolen on käytettävä skenaarioperusteista riskianalyysiä, jonka tavoitteena on selvittää, millä tavoin erilaiset skenaarit vaikuttavat sen kriittisiin liiketoimintoihin kohdistuviin riskeihin.

3. Arvioidessaan riskejä keskusvastapuolen on otettava huomioon riippuvuudet ulkopuolisista tarjoajista, yleishyödylliset palvelut mukaan luettuina. Keskusvastapuolen on toteutettava toimia hallitakseen näitä riippuvuuksia asianmukaisilla sopimus- ja organisaatiojärjestelyillä.

4. Liiketoiminnan vaikutusanalyysiä ja skenaarioanalyysiä on päivitettävä, ja niitä on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa sekä häiriötilanteen tai huomattavien organisaatiomuutosten jälkeen. Analyysissä on otettava huomioon kaikki merkityksellinen kehitys, markkinoiden ja teknologian kehitys mukaan luettuina.

19 artikla

Palautuminen

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössään järjestelyt, joilla varmistetaan sen kriittisten toimintojen jatkuminen katastrofiskenaarioiden pohjalta. Näillä järjestelyillä on varmistettava ainakin riittävien henkilöstöressurssien saanti, kriittisten toimintojen seisokkiajan enimmäispituus, automaattinen vaihto varajärjestelmään ja toimintojen palautuminen toissijaisessa käsittelypaikassa.

2. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä toista käsittelypaikkaa, jolla voidaan varmistaa keskusvastapuolen kaikkien kriittisten toimintojen jatkuminen samalla tavoin kuin ensisijaisessa käsittelypaikassa. Toissijaisella paikalla on oltava erilainen maantieteellinen riskiprofiili kuin ensisijaisella paikalla.

3. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä toissijaista liiketoimintapaikkaa tai sillä on oltava välitön pääsy tällaiseen paikkaan, jonka on ainakin annettava henkilöstölle mahdollisuus varmistaa palvelun jatkuminen, jos ensisijainen liiketoimintapaikka ei ole käytettävissä.

4. Keskusvastapuolen on harkittava ylimääräisiä käsittelypaikkoja erityisesti, jos ensisijainen ja toissijainen paikka eivät ole riskiprofiileiltaan riittävän erilaisia varmistamaan sen, että keskusvastapuolen liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat tavoitteet saavutetaan kaikissa skenaarioissa.

20 artikla

Testaus ja seuranta

1. Keskusvastapuolen on testattava ja tarkasteltava liiketoiminnan jatkuvuutta koskevia toimintaperiaatteitaan säännöllisin väliajoin sekä järjestelmiin tai niihin liittyviin toimintoihin tehtyjen huomattavien muutosten jälkeen, jotta varmistetaan, että liiketoiminnan jatkuvuutta koskevilla toimintaperiaatteilla saavutetaan asetetut tavoitteet, muun muassa palautumisajan enimmäispituudelle asetettu kahden tunnin tavoite. Testit on suunniteltava ja dokumentoitava.

2. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskevien toimintaperiaatteiden ja palautumissuunnitelman testauksen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) testauksen on käsitettävä laajamittaiset katastrofit ja toissijaisien ja ensisijaisten paikkojen väliset vaihdot;
- b) määrätyösapuolten, ulkopuolisten tarjoajien ja merkityksellisten finanssi-infrastruktuuriin kuuluvien laitosten, joiden kanssa on liiketoiminnan jatkuvuutta koskevissa toimintaperiaatteissa todettu olevan keskinäisiä sidossuhteita, on osallistuttava testaukseen.

21 artikla

Ylläpito

1. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen liiketoiminnan jatkuvuutta koskevia toimintaperiaatteitaan ja päivitettävä niitä sen varmistamiseksi, että ne käsittävät kaikki kriittiset toiminnot ja sopivimman palautumisstrategian näitä varten.

2. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen palautumissuunnitelmaansa ja päivitettävä sitä sen varmistamiseksi, että se sisältää sopivimman palautumisstrategian kaikkia kriittisiä toimintoja varten.

3. Liiketoiminnan jatkuvuutta koskevien toimintaperiaatteiden ja palautumissuunnitelman päivityksissä on otettava huomioon testien tulokset sekä riippumattomissa ja muissa uudelleen-tarkasteluissa annetut ja toimivaltaisten viranomaisten antamat suositukset. Keskusvastapuolten on tarkasteltava liiketoiminnan jatkuvuutta koskevia toimintaperiaatteitaan ja palautumissuunnitelmiaan uudelleen jokaisen huomattavan häiriön jälkeen määrittäkseen niiden syyt sekä keskusvastapuolen liiketoimiin, liiketoiminnan jatkuvuutta koskeviin toimintaperiaatteisiin ja palautumissuunnitelmaan mahdollisesti tarvittavat parannukset.

22 artikla

Kriisienhallinta

1. Keskusvastapuolella on oltava kriisienhallintatoiminto, joka toimii hätätilanteissa. Kriisienhallintamenettelyn on oltava selkeä ja kirjallisesti dokumentoitu. Hallituksen on valvottava kriisienhallintatoimintoa ja säännöllisesti otettava vastaan ja tarkasteltava sitä koskevia raportteja.

2. Kriisienhallintatoimintoon on sisällyttävä hyvin jäsenellyt ja selkeät menettelyt, joilla hallitaan sisäistä ja ulkoista viestintää kriisitilanteissa.

3. Keskusvastapuolen on kriisitilanteen jälkeen tarkasteltava, miten se on hallinnut kriisiä. Tähän tarkasteluun on tarvittaessa sisällytettävä määrätyösapuolten ja muiden ulkopuolisten sidosryhmien kannanottoja.

23 artikla

Viestintä

1. Keskusvastapuolella on oltava viestintäsuunnitelma, johon on dokumentoitu, millä tavoin ylimmälle johdolle, hallitukselle ja asianomaisille ulkopuolisille sidosryhmille, muun muassa toimivaltaisille viranomaisille, määrätyösapuolille, asiakkaille, selvitysosapuolille, arvopapereiden selvitys- ja maksujärjestelmille sekä markkinapaikoille, annetaan riittävästi tietoja kriisin aikana.

2. Skenaarioanalyysistä, riskianalyysistä, uudelleentarkasteluista sekä seurannan ja testien tuloksista on ilmoitettava hallitukselle.

VI LUKU

VAKUUSVAATIMUKSET

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artikla)

24 artikla

Prosenttiluvut

1. Keskusvastapuolen on laskettava alkuvakuudet, joilla kateaan markkinaliikkeiden aiheuttamat riskit, kunkin vakuudellisen rahoitusvälineen osalta tuotoikohtaisesti 25 artiklassa määritellyksi ajanjaksoksi olettaen position sulkemisen määräajan olevan 26 artiklassa määritellyn mukainen. Alkuvakuuksien laskennassa keskusvastapuolen on noudatettava ainakin seuraavia luottamuskäytäntöjä:

- a) OTC-johdannaisten osalta 99,5 prosenttia;
- b) muiden rahoitusvälineiden kuin OTC-johdannaisten osalta 99 prosenttia.

2. Määrittääkseen riittävät luottamuskäytännöt kutakin rahoitusvälinelajia varten keskusvastapuolen on lisäksi otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät:

- a) rahoitusvälinelajiin liittyvien hintaepävarmuuksien monimutkaisuus ja laajuus, jotka voivat rajoittaa alkuvakuuksien ja vaihtuvien vakuuksien laskennan validointia;
- b) rahoitusvälinelajin riskiominaisuudet, joihin voivat kuulua muun muassa volatilitiiteetti, duraatio, likviditeetti, ei-lineaariset hintaominaisuudet, äkillisten tappioiden riski ja wrong-way-riski;
- c) se, missä määrin luottoriskejä ei rajoiteta riittävästi muilla riskienvalvontatoimilla;
- d) rahoitusvälinelajin luontainen vipuvaikutus, muun muassa se, onko rahoitusvälinelaji huomattavan epävakaa, keskittynyt suuresti muutamille markkinatoimijoille tai onko se vaikea sulkea.

3. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja määrätysoapuolilleen perusteet, jotka se ottaa huomioon päättäessään kunkin rahoitusvälinelajin vakuuksien laskentaan sovellettavasta luottamustasosta.

4. Jos keskusvastapuoli määrittää OTC-johdannaisia, joilla on 2 kohdassa lueteltujen riskitekijöiden arvioinnin perusteella samat riskiominaisuudet kuin säännellyillä markkinoilla tai vastaavalla kolmannen maan markkinalla täytäntöön pannuilla johdannaisilla, keskusvastapuoli voi käyttää näitä sopimuksia varten vähintään 99 prosentin luottamusväliä, jos sen määrittämiin OTC-johdannaisoppimukseen liittyviä riskejä vähennetään asianmukaisesti käyttämällä tällaista luottamusväliä ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

25 artikla

Historiallisen volatiliiteetin laskennan aikaväli

1. Keskusvastapuolen on varmistettava, että alkuvakuuksilla katetaan sen XII luvun mukaisesti vahvistaman mallimenetelmän ja validointiprosessin mukaisesti vähintään 24 artiklassa määritellyllä luottamusvälillä ja 26 artiklassa määriteltyksi realisointiajaksi riskit, jotka johtuvat historiallisesta volatiliiteetista, joka on laskettu vähintään 12 edeltävältä kuukaudelta olevien tietojen perusteella.

Keskusvastapuolen on varmistettava, että historiallisen volatiliiteetin laskentaan käytettävät tiedot kattavat kaikenlaiset markkinaolosuhteet, stressikaudet mukaan luettuina.

2. Keskusvastapuoli voi käyttää historiallisen volatiliiteetin laskentaan mitä tahansa muuta aikaväliä, jos kyseisen aikavälin käyttö johtaa vähintään yhtä suuriin vakuusvaatimuksiin kuin 1 kohdan mukaista aikaväliä käyttämällä saadut vakuusvaatimukset.

3. Sellaisia rahoitusvälineitä koskevien vakuusparametrien, joita varten ei ole olemassa historiallista tarkasteluajanjaksoa, on perustuttava varovaisiin oletuksiin. Keskusvastapuolen on viipymättä mukautettava vaadittujen vakuuksien laskentaa sellaisen analyysin perusteella, joka on tehty uusien rahoitusvälineiden hintakehityksestä.

26 artikla

Realisoinnin aikavälit

1. Keskusvastapuolen on vahvistettava realisoinnin aikavälit ottaen huomioon määritetyn rahoitusvälineen ominaisuudet, markkina, jolla sillä käydään kauppaa, sekä vakuuksien laskenta- ja keräämisaika. Realisointiaikojen on oltava vähintään

- a) viisi pankkipäivää OTC-johdannaisten osalta;
- b) kaksi pankkipäivää muiden rahoitusvälineiden kuin OTC-johdannaisten osalta.

2. Vahvistaakseen riittävän realisointiajan keskusvastapuolen on kaikissa tapauksissa arvioitava ja laskettava yhteen ainakin seuraavat:

- a) pisin mahdollinen ajanjakso, joka voi kestää viimeisestä vakuuksien keruusta siihen asti, kun keskusvastapuoli toteaa maksukyvyttömyyden tai käynnistää maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn;
- b) ajanjakso, joka arvioidaan tarvittavan siihen, että määrätysoapuolen maksukyvyttömyyden hallinnointistrategia suunnitellaan ja toteutetaan ottaen huomioon kunkin rahoitusvälinelajin ominaisuudet, mukaan luettuina likviditeettitaso ja positoiden suuruus ja keskittyminen, sekä markkinat, joilla keskusvastapuoli sulkee tai suojaa kokonaan määrätysoapuolen position;
- c) tarvittaessa aika, joka tarvitaan keskusvastapuoleen kohdistuvan vastapuoliriskin kattamiseksi.

3. Arvioidessaan 2 kohdassa määriteltyjä ajanjaksoja keskusvastapuolen on otettava huomioon ainakin 24 artiklan 2 kohdassa mainitut tekijät ja 25 artiklassa määritelty historiallisen volatiliiteetin laskennan aikaväli.

4. Jos keskusvastapuoli määrittää OTC-johdannaisia, joilla on samat riskiominaisuudet kuin säännellyillä markkinoilla tai vastaavalla kolmannen maan markkinalla täytäntöön pannuilla johdannaisilla, se voi käyttää realisoinnin aikaväliä, joka poikkeaa 1 kohdassa säädetyistä aikavälistä, jos se voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että

- a) kyseinen aikaväli olisi kyseisten OTC-johdannaisten erityispiirteiden vuoksi tarkoituksenmukaisempi kuin 1 kohdassa säädetty aikaväli;
- b) kyseinen aikaväli on vähintään kaksi pankkipäivää.

27 artikla

Salkun vakuusvaatimusten asettaminen

1. Keskusvastapuoli voi sallia kuittauksset ja vähennykset kaikkia määrittämiään rahoitusvälineitä koskevissa vakuusvaatimuksissa, jos yhden rahoitusvälineen tai rahoitusvälinekokonaisuuden hintariski korreloi muiden rahoitusvälineiden hintariskin kanssa merkittävästi ja luotettavasti tai osoittaa tällaista riippuvuutta muun vastaavan tilastollisen parametrin perusteella.

2. Keskusvastapuolen on dokumentoitava salkun vakuusvaatimusten asettamisessa noudattamansa lähestymistapa ja huolehdittava ainakin siitä, että kahden tai useamman määritetyn rahoitusvälineen välinen korrelaatio tai vastaava tilastollinen riippuvuusparametri on luotettava 25 artiklan mukaisesti lasketulla laskenta-aikavälillä ja osoittaa kestävyyttä historiallisissa tai hypoteettisissa stressiskenaarioissa. Keskusvastapuolen on osoitettava, että hintasuhteelle on olemassa taloudellinen perusta.

3. Kaikki rahoitusvälineet, joihin salkun vakuusvaatimuksia sovelletaan, on katettava samasta maksukyvyttömyysrahastosta. Jos keskusvastapuoli voi ennakolta osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle ja määritysosapuolilleen, millä tavoin mahdolliset tappiot jaettaisiin eri maksukyvyttömyysrahastojen kesken, sekä antaa tarpeelliset säännökset omissa säännöissään, salkun vakuusvaatimuksia voidaan edellisestä poiketen soveltaa rahoitusvälineisiin, jotka katetaan eri maksukyvyttömyysrahastoista.

4. Jos salkun vakuusvaatimuksia asetetaan useille rahoitusvälineille, vakuuksien vähennysten määrä saa olla enintään 80 prosenttia kullekin tuotteelle erikseen laskettujen vakuuksien summan ja sen vakuuden välisestä erosta, joka lasketaan yhdistettyyn salkkuun liittyvän vastuun yhdistetyn arvioinnin perusteella. Jos vakuuksien vähentämisestä ei aiheudu keskusvastapuolelle potentiaalisia riskejä, se voi soveltaa vähennystä, joka on enintään 100 prosenttia tästä erosta.

5. Salkun vakuusvaatimusten asettamiseen liittyvät vakuuksien vähennykset on testattava luotettavalla stressitestiohjelmalla XII luvun mukaisesti.

28 artikla

Myötäsyklisyys

1. Keskusvastapuolen on varmistettava, että sen luottamusvälin, realisointiajan ja laskenta-aikavälin valinnassa ja tarkistamisessa noudattamat toimintaperiaatteet tuottavat ennakoivia, vakaita ja varovaisia vakuusvaatimuksia, jotka rajoittavat myötäsyklisyyttä siinä määrin, ettei keskusvastapuolen vakauteen ja taloudelliseen turvallisuuteen kohdistu kielteisiä vaikutuksia. Tässä yhteydessä on mahdollisuuksien mukaan vältettävä häiritsevien tai pitkälle menevien muutosten tekemistä vakuusvaatimuksiin ja otettava käyttöön avoimet ja ennakoivat menettelyt, joilla vakuusvaatimuksia mukautetaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin. Näin toimiessaan keskusvastapuolen on käytettävä ainakin yhtä seuraavista vaihtoehdoista:

- a) sovellettava vakuuspuskuria, joka on vähintään 25 prosenttia lasketuista vakuuksista ja joka voidaan väliaikaisesti käyttää kokonaan sellaisina kausina, joina lasketut vakuusvaatimukset kasvavat huomattavasti;
- b) sovellettava vähintään 25 prosentin painotusta 26 artiklan mukaisesti lasketun laskenta-aikavälin stressikausien havaintoihin;
- c) varmistettava, etteivät sen vakuusvaatimukset ole pienempiä kuin ne, jotka laskettaisiin käyttämällä volatilitteettia, joka on arvioitu kymmenen vuoden historiallisella laskenta-aikavälillä.

2. Kun keskusvastapuoli tarkistaa vakuusmallin parametreja, jotta ne vastaisivat paremmin vallitsevia markkinaolosuhteita, sen on otettava huomioon tällaisen tarkistuksen potentiaaliset myötäsykliset vaikutukset.

VII LUKU

MAKSUKYVYTTÖMYYSRAHASTO

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artikla)

29 artikla

Kehys ja hallinto

1. Määrittääkseen maksukyvyttömyysrahaston vähimmäiskoon ja muiden rahoitusvarojen määrän, jotka tarvitaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 ja 43 artiklan vaatimusten täyttämiseksi, ottaen huomioon myös konsernin sisäiset sidossuhteet keskusvastapuolen on otettava käyttöön sisäinen toimintakehys, jossa määritellään, minkätyyppiset äärimmäiset mutta mahdolliset markkinaolosuhteet voivat altistaa keskusvastapuolen suurimmille riskeille.

2. Kehykseen on sisällyttävä selitys siitä, miten keskusvastapuoli määrittelee äärimmäiset mutta mahdolliset markkinaolosuhteet. Se on dokumentoitava kokonaan ja säilytettävä 12 artiklan mukaisesti.

3. Riskinarvointikomitean on keskusteltava kehuksesta, ja se on hyväksyttävä hallituksella. Kehyksen vahvuutta ja sen kykyä heijastaa markkinaliikkeitä on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa. Riskinarvointikomitean on keskusteltava uudelleentarkastelusta, ja siitä on ilmoitettava hallitukselle.

30 artikla

Äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden yksilöiminen

1. Edellä 29 artiklassa kuvatun kehysten on heijastettava keskusvastapuolen riskiprofiilia ottaen tarvittaessa huomioon rajatylittävät riskit ja valuuttariskit. Siinä on yksilöitävä kaikki markkinariskit, joille keskusvastapuoli altistuisi yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyyden jälkeen, mukaan luettuina määritettyjen rahoitusvälineiden markkinahintojen epäsuotuisa kehitys, markkinalikviditeetin pieneneminen näiden rahoitusvälineiden osalta sekä vakuuksien realisointiarvon pienemiset. Lisäksi kehysten on heijastettava lisäriskejä, joita aiheuttaa keskusvastapuolelle yhteisöjen samanaikaisesta kaatumisesta siinä konsernissa, johon maksukyvytön määritysosapuoli kuuluu.

2. Kehyksessä on myös yksilöitävä erikseen kaikki markkinat, joilla keskusvastapuoli altistuisi riskeille määritysosapuolen tullessa maksukyvyttömäksi. Keskusvastapuolen on määritettävä jokaista yksilöityä markkinaa varten äärimmäiset mutta mahdolliset markkinaolosuhteet ainakin seuraavien seikkojen perusteella:

- a) sarja historiallisia skenaarioita, joihin kuuluvat viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana tai sellaisena ajanjaksona todetut äärimmäiset markkinaliikkeet, jolta on saatavissa luotettava tietoa, ja jotka olisivat altistaneet keskusvastapuolen suurimmalle rahoitusriskille. Jos keskusvastapuoli päättää, että historiallinen tapaus, jossa hintaliikkeet ovat olleet suuria, ei ole enää mahdollinen, sen on perusteltava toimivaltaiselle viranomaiselle, miksi tapaus jätetään pois kehuksesta;

b) erilaiset mahdolliset tulevat skenaariot, jotka perustuvat johdonmukaisiin oletuksiin markkinoiden volatiliiteetista sekä markkinoiden välisestä ja rahoitusvälineiden välisestä hintakorrelaatiosta ja jotka tukeutuvat mahdollisia markkinaolosuhteita koskeviin kvantitatiivisiin ja kvalitatiivisiin arviointeihin.

3. Lisäksi kehyksessä on otettava kvantitatiivisesti ja kvalitatiivisesti huomioon, missä laajuudessa äärimmäisiä hintaliikkeitä saattaisi esiintyä samanaikaisesti useilla yksilöidyillä markkinoilla. Kehyksessä on otettava huomioon, että historialliset hintakorrelaatiot voivat kadota äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

31 artikla

Äärimmäisten mutta mahdollisten skenaarioiden uudelleentarkastelu

Keskusvastapuolen on tarkasteltava 30 artiklassa kuvattuja menettelyjä säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kaikki merkitykselliset markkinamuutokset sekä määritysosapuolten vastuiden laajuus ja keskittyminen. Sen on tarkasteltava uudelleen, riskinarviointikomiteaa kuullen, historiallisia ja hypoteettisia skenaarioita, joita se on käyttänyt äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden yksilöimiseksi, vähintään kerran vuodessa ja useamminkin, jos skenaarioita on aiheellista mukauttaa sen vuoksi, että markkinamuutokset tai keskusvastapuolen määrittämissä sopimuskokonaisuuksissa tapahtuvat olennaiset muutokset vaikuttavat oletuksiin, joihin skenaariot perustuvat. Kehyksen olennaisista muutoksista on ilmoitettava hallitukselle.

VIII LUKU

Likviditeettiriskien valvonta

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 44 artikla)

32 artikla

Likviditeettiriskin arviointi

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön vahva likviditeettiriskin hallintajärjestelmä, johon on sisällyttävä tehokkaat operatiiviset ja analyttiset välineet, joilla voidaan jatkuvasti ja oikea-aikaisesti tunnistaa, mitata ja seurata keskusvastapuolen toimituksiin ja rahoitukseen liittyviä virtoja, myös sen päivänsisäisen likviditeetin käyttöä. Keskusvastapuolten on arvioitava säännöllisesti likviditeettiriskin hallintajärjestelmänsä suunnittelua ja toimintaa, myös ottamalla huomioon stressitestien tulokset.

2. Keskusvastapuolen likviditeettiriskin hallintajärjestelmän on oltava riittävän vahva varmistamaan, että keskusvastapuoli pystyy täyttämään maksu- ja toimitusvelvoitteet kaikissa merkityksellisissä valuutoissa niiden erääntyessä, tarvittaessa myös päivänsisäisesti. Lisäksi keskusvastapuolen likviditeettiriskin hallintajärjestelmään on sisällyttävä arviointi sen mahdollisista tulevista likviditeettitarpeista hyvin monenlaisissa mahdollisissa stressiskenaarioissa. Stressiskenaarioissa on otettava huomioon määritysosapuolten maksukyvyttömyys asetuksen (EU) N:o 648/2012 44 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyyspäivästä realisointiajan päättymiseen saakka sekä keskusvastapuolen sijoituspolitiikasta ja -menettelyistä aiheutuva likviditeettiriski äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

3. Likviditeettiriskin hallintajärjestelmään on sisällyttävä likviditeettisuunnitelma, joka on dokumentoitu ja jota säilytetään

12 artiklan mukaisesti. Likviditeettisuunnitelmassa on ainakin esitettävä keskusvastapuolen menettelyt, joilla

- hallitaan ja seurataan vähintään kerran päivässä keskusvastapuolen likviditeettitarpeita erilaisissa markkinaskenaarioissa;
- säilytetään riittävä määrä likvidejä rahoitusvaroja keskusvastapuolen likviditeettitarpeiden kattamiseksi ja erotetaan erityyppiset likvidit varat toisistaan niiden käytön mukaisesti;
- arvioidaan ja arvostetaan päivittäin keskusvastapuolen käytettävissä olevat likvidit omaisuuserät ja sen likviditeettitarpeet;
- yksilöidään likviditeettiriskin lähteet;
- arvioidaan ajanjaksot, joina keskusvastapuolen likvidien rahoitusvarojen olisi oltava saatavilla;
- otetaan huomioon mahdolliset likviditeettitarpeet, jotka johtuvat määritysosapuolten oikeudesta vaihtaa käteisvakuudet muiksi vakuuksiksi;
- otetaan käyttöön menettelyt tapauksissa, joissa likviditeettiä ei ole tarpeeksi;
- täydennetään likvidejä rahoitusvaroja, joita keskusvastapuoli voi käyttää stressitilanteessa.

Keskusvastapuolen hallituksen on hyväksyttävä suunnitelma riskinarviointikomiteaa kuultuaan.

4. Keskusvastapuolen on arvioitava siihen kohdistuva likviditeettiriski, mukaan luettuina tilanteet, joissa keskusvastapuoli tai sen määritysosapuolet eivät pysty täyttämään maksuvelvoitteitaan niiden erääntyessä määritys- tai toimitusmenettelyn yhteydessä, ottaen huomioon myös keskusvastapuolen sijoitustoiminta. Riskienhallintajärjestelmässä on käsiteltävä likviditeettitarpeita, jotka johtuvat keskusvastapuolen suhteista mihin tahansa yhteisöön, jonka osalta keskusvastapuoleen kohdistuu likviditeettiriski, mukaan luettuina

- toimituspankit;
- maksujärjestelmät;
- arvopapereiden selvitysjärjestelmät;
- kirjeenvaihtajapankit;
- säilyttäjäpankit;
- likviditeetin tarjoajat;
- yhteentoimivat keskusvastapuolet;
- palveluntarjoajat.

5. Keskusvastapuolen on otettava likviditeettiriskin hallintajärjestelmässään huomioon 4 kohdassa lueteltujen yhteisöjen mahdolliset keskinäiset sidossuhteet sekä monikertaiset suhteet, joita kullakin 4 kohdassa mainitulla yhteisöllä saattaa olla keskusvastapuolen kanssa.

6. Keskusvastapuolen on laadittava päivittäinen raportti 3 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisista tarpeista ja varoista sekä neljännesvuosittainen raportti 3 kohdan d–h alakohdan mukaisesta likviditeettisuunnitelmastaan. Raportit on dokumentoitava ja säilytettävä IV luvun mukaisesti.

33 artikla

Likviditeetin saanti

1. Keskusvastapuolen on ylläpidettävä kaikkina merkityksellisinä valuuttoina likvidejä varoja, jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 44 artiklan ja tämän asetuksen 32 artiklan mukaisesti määriteltyjä keskusvastapuolen likviditeettivaatimuksia. Näihin likvideihin varoihin kuuluvat pelkästään seuraavat:

- a) liikkeeseen laskevaan keskuspankkiin talletetut käteisvarat;
- b) toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin 47 artiklan mukaisesti talletetut käteisvarat;
- c) sitovat luottolimiitit tai vastaavat järjestelyt sellaisten määritysosapuolten kanssa, jotka eivät ole maksukyvyttömiä;
- d) sitovat takaisinostosopimukset;
- e) 45 ja 46 artiklan vaatimusten mukaiset erittäin jälkimarkkinakelpoiset rahoitusinstrumentit, joiden keskusvastapuoli voi osoittaa olevan helposti saatavilla ja vaihdettavissa käteisvaroiksi ennalta sovitulla erittäin luotettavilla rahoitusjärjestelyillä, myös stressikausien markkinaolosuhteissa.

2. Keskusvastapuolen on kiinnitettävä huomiota valuuttoihin, jonka määräisinä sen vastuut ovat, ja otettava huomioon stressikausien olosuhteiden mahdolliset vaikutukset sen kykyyn päästä valuuttamarkkinoille tavalla, joka on yhdenmukainen valuuttojen selvitysjärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien toimituskykliin kanssa.

3. Sitovia luottolimiittejä, jotka tehdään määritysosapuolten asettamia vakuuksia vastaan, ei saa laskea kahdesti likvideiksi varoiksi. Keskusvastapuolen on toteutettava toimia, joilla seurataan ja valvotaan yksittäisiin likviditeetin tarjoajiin liittyvien likviditeettiriskien keskittymistä.

4. Keskusvastapuolen on varmistuttava tiukkaa asianmukaista huolellisuutta noudattaen, että sen likviditeetin tarjoajilla on riittävästi kapasiteettia toimia maksuvalmiusjärjestelyjen mukaisesti.

5. Keskusvastapuolen on testattava määräajoin menettelyjään, joita noudattaen käytetään ennalta sovittuja rahoitusjärjestelyjä. Tähän voi sisältyä sellaisia menettelyjä kuin testinostojen tekeminen kaupallisista luottolimiiteistä sekä sen tarkistaminen, kuinka nopeasti varat saadaan käyttöön ja kuinka luotettavia menettelyt ovat.

6. Keskusvastapuolella on oltava likviditeettisuunnitelmassaan yksityiskohtaiset menettelyt, joita noudattaen käytetään keskusvastapuolen likvidejä rahoitusvaroja, kun likviditeettiä ei ole tarpeeksi. Likviditeettimenettelyissä on ilmoitettava selvästi, milloin tiettyjä varoja olisi käytettävä. Menettelyissä on kuvattava myös, miten käteistalletukset tai käteistalletusten yön yli -sijoitukset saadaan käyttöön, miten saman päivän markkinatransaktiot toteutetaan tai miten ennalta sovittuja likviditeettilimiittejä voidaan hyödyntää. Näitä menettelyjä on testattava säännöllisesti. Lisäksi keskusvastapuolen on laadittava ennen rahoitusjärjestelyjen voimassaolon päättymistä asianmukainen suunnitelma niiden uusimisesta.

34 artikla

Keskittymäriski

1. Keskusvastapuolen on tiiviisti seurattava ja valvottava likviditeettiriskinsä keskittymistä, mukaan luettuina keskusvastapuolen riskit, jotka liittyvät 32 artiklan 4 kohdassa lueteltuihin yhteisöihin ja samaan konserniin kuuluviin yhteisöihin.

2. Keskusvastapuolen likviditeettiriskin hallintajärjestelmään on sisällyttävä vastuu- ja keskittymärajojen soveltaminen.

3. Keskusvastapuolen on vahvistettava prosessit ja menettelyt, joita sovelletaan keskittymärajojen rikkomisiin.

IX LUKU

MAKSUKYVYTTÖMYYSJÄRJESTELY

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artikla)

35 artikla

Maksukyvyttömyysjärjestelyssä käytettävien keskusvastapuolen omien varojen laskeminen

1. Keskusvastapuolen on pidettävä erityisten omien varojen määrää asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan 4 kohdassa säädettyyn tarkoitukseen ja merkittävä se erikseen taseeseensa.

2. Keskusvastapuolen on laskettava 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäismäärä kertomalla asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 152/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti pidettävä vähimmäispääoma, jakamatomat voitot ja rahastot mukaan luettuina, 25 prosentilla.

Keskusvastapuolen on tarkistettava tämä määrä kerran vuodessa.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 37.

3. Jos keskusvastapuoli on perustanut useamman kuin yhden maksukyvyttömyysrahaston erilaisia määrittämiään rahoitusvälineitä varten, 1 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen kokonaismäärä on jaettava kuhunkin maksukyvyttömyysrahastoon suhteessa kunkin rahaston suuruuteen, merkittävä erikseen keskusvastapuolen taseeseen ja käytettävä maksukyvyttömyysiin eri markkinasegmenteillä, joille maksukyvyttömyysrahastot on tarkoitettu.

4. Edellä 1 kohdassa asetetun vaatimuksen täyttämiseen ei saa käyttää muita varoja kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklassa tarkoitettua pääomaa, jakamattomat voitot ja rahastot mukaan luettuina.

36 artikla

Maksukyvyttömyysjärjestelyssä käytettävien keskusvastapuolen omien varojen ylläpitäminen

1. Jos maksukyvyttömyysjärjestelyyn tarkoitettujen omien varojen määrä alittaa 35 artiklassa vaaditun määrän, keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja esitettävä samalla rikkomisen syyt ja kattava kirjallinen kuvaus toimenpiteistä, joilla määrä täydennetään vaaditun suuruiseksi, sekä näiden toimenpiteiden aikataulu.

2. Jos yksi tai useampi määräytösapuoli tulee maksukyvyttömyksi ennen kuin keskusvastapuoli on palauttanut maksukyvyttömyysjärjestelyyn tarkoitettua varaa vaaditulle tasolle, ainoastaan jäljellä oleva maksukyvyttömyysjärjestelyyn jaettu määrä on käytettävä asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan soveltamiseksi.

3. Keskusvastapuolen on palautettava maksukyvyttömyysjärjestelyyn tarkoitettua omaa varaa vaaditulle tasolle yhden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta.

X LUKU

VAKUUKSET

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artikla)

37 artikla

Yleiset vaatimukset

Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön avoimet ja ennakoivat toimintatavat ja menettelyt, joilla arvioidaan vakuudeksi hyväksytyjen omaisuuserien likviditeettiä, valvotaan sitä jatkuvasti ja toteutetaan korjaavia toimia tarpeen mukaan.

Keskusvastapuolen on tarkasteltava vakuuskelpoisia omaisuus-eriä koskevia toimintatapojaan ja menettelyjään uudelleen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi tällainen uudelleenarviointi on tehtävä aina silloin, kun tapahtuu olennainen muutos, joka vaikuttaa keskusvastapuoleen kohdistuviin riskeihin.

38 artikla

Käteisvakuudet

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohtaa käteisvarojen muodossa olevat erittäin likvidit vakuudet on oltava jommankumman seuraavan valuutan määräisinä:

- a) valuutta, johon liittyvää riskiä keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaisille viranomaisille kykenevänsä hallitsemaan;
- b) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää transaktioita, niiden vakuuksien rajoissa, jotka tarvitaan keskusvastapuolen kyseisessä valuutassa olevien vastuiden kattamiseksi.

39 artikla

Rahoitusvälineet

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohtaa erittäin likvideinä vakuuksina pidetään rahoitusvälineitä, pankkitakauksia ja kultaa, jotka täyttävät liitteessä I vahvistetut edellytykset.

40 artikla

Vakuuksien arvostaminen

1. Edellä 37 artiklassa määriteltyjen erittäin likvidien vakuuksien arvostamiseksi keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön toimintatavat ja menettelyt, joilla seurataan lähes reaaliaikaisesti luoton laatua, markkinoiden likviditeettiä ja hintavolatiliteettiä kunkin vakuudeksi hyväksytyyn omaisuuserään osalta. Keskusvastapuolen on tarkistettava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa, että sen arvostamisessa noudattamat toimintatavat ja menettelyt ovat asianmukaiset. Lisäksi tällainen uudelleenarviointi on tehtävä aina silloin, kun tapahtuu olennainen muutos, joka vaikuttaa keskusvastapuoleen kohdistuviin riskeihin.

2. Keskusvastapuolen on arvostettava vakuutensa markkina-arvoon lähes reaaliaikaisesti ja, jollei tämä ole mahdollista, kyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että se pystyy hallitsemaan riskejä.

41 artikla

Aliarvostukset

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön toimintatavat ja menettelyt, joilla määritetään vakuuksien arvoon sovellettavat varovaiset aliarvostukset.

2. Aliarvostuksissa on otettava huomioon, että vakuudet voidaan joutua realisoimaan stressikausien markkinaolosuhteissa, sekä niiden realisointiin tarvittava aika. Keskusvastapuolen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että aliarvostukset on laskettu varovaisella tavalla, jolla voidaan rajoittaa myötäsykliä vaikutuksia mahdollisimman pitkälle. Aliarvostus on määritettävä kunkin vakuutena olevan omaisuuserään osalta ottaen huomioon merkitykselliset perusteet, joihin kuuluvat seuraavat:

- a) omaisuuserätyyppi ja rahoitusvälineeseen liittyvän luottoriskin suuruus keskusvastapuolen suorittaman sisäisen arvioinnin perusteella. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;

- b) omaisuuserän maturiteetti;
- c) omaisuuserän historiallinen ja hypoteettinen tuleva hintavolatiliteetti stressikausien markkinaolosuhteissa;
- d) kohde-etuuksien markkinoiden likviditeetti, mukaan luettuina osto- ja myyntihinnan erotukset;
- e) valuuttakurssiriski, jos sellainen on;
- f) wrong-way-riski.

3. Keskusvastapuolen on tarkistettava säännöllisesti, että aliarvostukset ovat asianmukaiset. Keskusvastapuolen on tarkasteltava aliarvostuksia koskevia toimintatapojaan ja menettelyjään uudelleen vähintään kerran vuodessa ja aina silloin, kun tapahtuu olennainen muutos, joka vaikuttaa keskusvastapuoleen kohdistuviin riskeihin, mutta sen olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä sellaisten häiritsevien tai pitkälle menevien muutosten tekemistä aliarvostuksiin, jotka voivat saada aikaan myötäsyklisyttä. Aliarvostuksia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat on validoitava riippumattomasti vähintään kerran vuodessa.

42 artikla

Keskittymäraajat

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön toimintatavat ja menettelyt sen varmistamiseksi, että vakuudet on hajautettu riittävästi, jotta ne voidaan realisoida vahvistetun pitoajan kuluessa ilman merkittävää markkinavaikutusta. Toimintatavoissa ja menettelyissä on vahvistettava riskienlieventämistoimet, joita on sovellettava 2 kohdassa yksilöityjen keskittymärajojen ylityessä.
2. Keskusvastapuolen on vahvistettava keskittymäraajat seuraavien osalta:
 - a) yksittäiset liikkeeseenlaskijat;
 - b) liikkeeseenlaskijatyypit;
 - c) omaisuuserätyypit;
 - d) kukin määritysosaosuus;
 - e) kaikki määritysosaosuudet.
3. Keskittymäraajat on vahvistettava varovaisella tavalla ottaen huomioon kaikki merkitykselliset perusteet, seuraavat mukaan luettuina:
 - a) rahoitusvälineet, jotka ovat toimialaltaan, toiminnaltaan ja maantieteelliseltä alueeltaan samantyyppisten liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemia;
 - b) rahoitusvälineeseen tai liikkeeseenlaskijaan liittyvän luottoriskin suuruus keskusvastapuolen suorittaman sisäisen arvioinnin perusteella. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
 - c) rahoitusvälineiden likviditeetti ja hintavolatiliteetti.

4. Keskusvastapuolen on varmistettava, että yksittäinen luottolaitos tai vastaava kolmannen maan luottolaitos tai yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin kyseinen luottolaitos tai kolmannen maan luottolaitos, takaa enintään 10 prosenttia sen vakuuksista. Jos keskusvastapuolen liikepankkitakausten muodossa vastaanottamat vakuudet ovat enemmän kuin 50 prosenttia kokonaisvakuuksista, tätä rajaa voidaan nostaa 25 prosenttiin saakka.

5. Laskiessaan 2 kohdassa säädettyjä rajoja keskusvastapuolen on otettava huomioon liikkeeseenlaskijaan liittyvä kokonaisvastuu, mukaan luettuina kumulatiivisten luottolimiittien, sijoitustodistusten, määräaikaistalletusten, säästötilien, talletustilien, käyttötilien, rahamarkkinavälineiden ja keskusvastapuolen käyttämien takaisinmyyntisopimusten arvo. Näitä rajoja ei sovelleta keskusvastapuolen hallussa oleviin vakuuksiin, jotka ylittävät vakuuksia, maksukyvyttömyysrahastoa tai muita rahoitusvaroja koskevat vähimmäisvaatimukset.

6. Vahvistaessaan yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvää vastuutaan koskevaa keskittymärajaa keskusvastapuolen on laskettava yhteen kaikki vastuunsa, jotka liittyvät kyseisen liikkeeseenlaskijan tai konserniin kuuluvan yhteisön liikkeeseen laskemiin rahoitusvälineisiin ja jotka liikkeeseenlaskija tai konserniin kuuluva yhteisö on nimenomaisesti taannut, sekä sellaisten yritysten liikkeeseen laskemiin rahoitusvälineisiin liittyvät vastuunsa, joiden ainoana tarkoituksena on omistaa liikkeeseenlaskijan liiketoiminnalle olennaisia tuotantovälineitä, ja käsiteltävä näitä yhtenä riskinä.

7. Keskusvastapuolen on tarkistettava säännöllisesti, että sen keskittymärajoja koskevat toimintatavat ja menettelyt ovat asianmukaiset. Sen on tarkasteltava keskittymärajoja koskevia toimintatapoja ja menettelyjä uudelleen vähintään kerran vuodessa ja aina silloin, kun tapahtuu olennainen muutos, joka vaikuttaa keskusvastapuoleen kohdistuviin riskeihin.

8. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja määritysosaosuudelle sovellettavista keskittymärajoista ja kaikista niihin tehdyistä muutoksista.

9. Jos keskusvastapuoli olennaisesti rikkoo toimintatavoissaan ja menettelyissään vahvistettua keskittymärajaa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle. Keskusvastapuolen on korjattava keskittymärajan rikkominen mahdollisimman pian.

XI LUKU

SIOJITUSPOLITIikka

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artikla)

43 artikla

Erittäin likvidit rahoitusvälineet

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 1 kohtaa vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä voidaan pitää erittäin likvideinä rahoitusvälineinä, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski, jos ne täyttävät kaikki liitteessä II vahvistetut edellytykset.

44 artikla

Erittäin turvalliset rahoitusvälineiden talletusjärjestelyt

1. Jos keskusvastapuoli ei voi tallettaa 45 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä tai sellaisia rahoitusvälineitä, jotka se on vastaanottanut vakuuksina tai maksukyvyttömyysrahastoon tai muihin rahoitusvaroihin suoritettuina maksuina, omistusoikeuden tai vakuusoikeuden siirrolla sellaisen arvopapereiden selvitysjärjestelmän ylläpitäjän huostaan, joka varmistaa näiden rahoitusvälineiden täyden suojan, kyseiset rahoitusvälineet on talletettava jonkin seuraavassa mainitun tahon huostaan:

- a) keskuspankki, joka varmistaa täyden suojan kyseisille rahoitusvälineille ja antaa rahoitusvälineet tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville;
- b) direktiivissä 2006/48/EY määritelty toimiluvan saanut luottolaitos, joka varmistaa täydellisen erottelun ja suojan kyseisille rahoitusvälineille, antaa rahoitusvälineet tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville ja johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
- c) kolmannen maan rahoituslaitos, johon sovelletaan ja joka noudattaa vakavaraisuussääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin direktiivissä 2006/48/EY vahvistetut säännöt, jolla on toimivat kirjanpitoikäntönnöt, säilytysmenettelyt ja sisäinen valvonta ja joka varmistaa kyseisten rahoitusvälineiden täydellisen erottelun ja suojan ja antaa rahoitusvälineet tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville ja johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan.

2. Jos rahoitusvälineet talletetaan 1 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti, niitä on säilytettävä sellaisten järjestelyjen mukaisesti, joilla estetään tappioiden aiheutuminen keskusvastapuolelle toimiluvan saaneen rahoituslaitoksen maksulaininlyönnin tai maksukyvyttömyyden vuoksi.

3. Vakuuksiksi asetettujen rahoitusvälineiden ja maksukyvyttömyysrahastoon tai muihin rahoitusvaroihin suoritettujen maksujen erittäin turvallisten talletusjärjestelyjen olisi annettava keskusvastapuolelle mahdollisuus käyttää näitä rahoitusvälineitä uudelleen ainoastaan silloin, kun asetuksen (EU) N:o 648/2012 39 artiklan 8 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja kun uudelleenkäytön tarkoituksena on maksujen suorittaminen, määritysosapuolen maksukyvyttömyyden hallinta tai yhteentoimivuusjärjestelyn täytäntöönpano.

45 artikla

Erittäin turvalliset käteisvarojen säilytysjärjestelyt

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 4 kohtaa on käteisvarojen talletuksen muualle kuin keskuspankkiin täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

- a) talletuksen on oltava jommassakummassa seuraavista valuutoista:
 - i) valuutta, johon liittyviä riskejä keskusvastapuoli voi osoittaa hyvin luotettavasti pystyvänsä hallitsemaan;
 - ii) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää transaktioita, kyseisessä valuutassa vastaanotettujen vakuuksien rajoissa;
- b) talletus on annettava jonkin seuraavassa mainitun yhteisön huostaan:
 - i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY ⁽¹⁾ määritelty toimiluvan saanut luottolaitos, johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
 - ii) kolmannen maan rahoituslaitos, johon sovelletaan ja joka noudattaa vakavaraisuussääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin direktiivissä 2006/48/EY vahvistetut säännöt, jolla on toimivat kirjanpitoikäntönnöt, säilytysmenettelyt ja sisäinen valvonta ja johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;

2. Jos käteisvaroja säilytetään yon yli 1 kohdan mukaisesti, vähintään 95 prosenttia kyseisistä käteisvaroista keskimäärin yhden kalenterikuukauden ajalta laskettuna on talletettava sellaisten järjestelyjen mukaisesti, joilla varmistetaan, että käteisvarojen vakuudeksi on asetettu erittäin likvidejä rahoitusvälineitä, jotka täyttävät 45 artiklan vaatimukset mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimusta lukuun ottamatta.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

45 artikla

Keskittymäraajat

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön toimintatavat ja menettelyt sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineet, joihin sen rahoitusvarat on sijoitettu, pysyvät riittävän hajautettuina.
2. Keskusvastapuolen on vahvistettava keskittymäraajat ja valvottava rahoitusvarojensa keskittymistä seuraavien osalta:
 - a) yksittäiset rahoitusvälineet;
 - b) rahoitusvälineiden tyypit;
 - c) yksittäiset liikkeeseenlaskijat;
 - d) liikkeeseenlaskijoiden tyypit;
 - e) vastapuolet, joiden kanssa on tehty 44 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan tai 45 artiklan 2 kohdan mukaiset järjestelyt.
3. Tarkastellessaan liikkeeseenlaskijoiden tyyppisiä keskusvastapuolen on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - a) maantieteellinen jakautuminen
 - b) keskinäiset sidossuhteet ja monikertaiset suhteet, jotka yhteisöllä saattaa olla keskusvastapuolen kanssa;
 - c) luottoriskin suuruus;
 - d) vastuut, jotka keskusvastapuolella on määrittämiensä tuotteiden vuoksi liikkeeseenlaskijaan nähden.
4. Toimintatavoissa ja menettelyissä on vahvistettava riskienlieventämistoimet, joita on sovellettava keskittymärajojen ylityksessä.
5. Vahvistaessaan yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan tai säilytysyhteisöön liittyvää vastuutaan koskevan keskittymäraajan keskusvastapuolen on laskettava yhteen kaikki vastuut, jotka liittyvät kyseisen liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemiin rahoitusvälineisiin tai jotka liikkeeseenlaskija on nimenomaisesti taannut, sekä kaikki säilytysyhteisöön tallennetut rahoitusvälineet ja käsiteltävä näitä yhtenä riskinä.
6. Keskusvastapuolen on tarkistettava säännöllisesti, että sen keskittymärajoja koskevat toimintatavat ja menettelyt ovat asianmukaiset. Lisäksi sen on tarkasteltava keskittymärajoja koskevia toimintatapoja ja menettelyjä uudelleen vähintään kerran vuodessa ja aina silloin, kun tapahtuu olennainen muutos, joka vaikuttaa keskusvastapuoleen kohdistuviin riskeihin.

7. Jos keskusvastapuoli rikkoo toimintatavoissaan ja menettelyissään vahvistettua keskittymärajaa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle. Keskusvastapuolen on korjattava keskittymärajan rikkominen mahdollisimman pian.

46 artikla

Muina kuin käteisvaroina olevat vakuudet

Kun vakuus saadaan rahoitusvälineiden muodossa X luvun säännösten mukaisesti, sovelletaan ainoastaan 44 ja 45 artiklaa.

XII LUKU

MALLIEN UDELLEENTARKASTELU, STRESSITESTAUUS JA TOTEUMATESTAUUS

(Asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artikla)

1 JAKSO

Mallit ja ohjelmat

47 artikla

Mallien validointi

1. Keskusvastapuolen on validoitava kattavasti mallit, menettelyt ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmä, joita se käyttää kvantifioidakseen ja yhdistääkseen riskinsä ja hallitakseen niitä. Kaikissa keskusvastapuolen mallien, menetelmien ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmän olennaisissa tarkistuksissa tai mukautuksissa on noudatettava asianmukaista hallintotapaa, mukaan luettuna neuvon pyytäminen riskinarviointikomitealta, ja pätevän ja riippumattoman osapuolen on validoitava ne ennen niiden soveltamista.
2. Keskusvastapuolen validointiprosessi on dokumentoitava, ja siinä on ainakin yksilöitävä toimintatavat, joilla testataan keskusvastapuolen vakuuksiin, maksukyvyttömyysrahastoon ja muihin rahoitusvaroihin sovellettavia menetelmiä sekä likvidien rahoitusvarojen laskentajärjestelmää. Kaikissa tällaisten toimintatapojen olennaisissa tarkistuksissa tai mukautuksissa on noudatettava asianmukaista hallintotapaa, mukaan luettuna neuvon pyytäminen riskinarviointikomitealta, ja pätevän ja riippumattoman osapuolen on validoitava ne ennen niiden soveltamista.
3. Kattavaan validointiin on kuuluttava ainakin seuraavat:
 - a) mallien ja järjestelmän käsitteellisen kestävyuden arviointi, mukaan luettuna arviointia tukevat todisteet mallien ja järjestelmän kehittämisestä;
 - b) jatkuvien seurantamenettelyjen tarkastelu, mukaan luettuna prosessien ja vertailuanalyyysin tarkastaminen;
 - c) niiden parametrien ja oletusten tarkastelu, joiden pohjalta mallit, menettelyt ja järjestelmä on kehitetty;
 - d) mallien, menetelmien ja järjestelmän riittävyden ja asianmukaisuuden tarkastelu sentyyppisten sopimusten kannalta, joihin niitä sovelletaan;

e) stressitestiskenaarioiden asianmukaisuuden tarkastelu VII luvun ja 52 artiklan mukaisesti;

f) testitulosten seurausten analysointi.

4. Keskusvastapuolen on vahvistettava perusteet, joilla se arvioi, voidaanko sen mallit, menetelmät ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmä validoida kunnolla. Onnistuneiden testitulosten on sisällyttävä niihin perusteisiin.

5. Jos hintatietoja ei ole helposti saatavissa tai ne eivät ole luotettavia, keskusvastapuolen on otettava tällaiset rajoitukset huomioon ja tehtävä ainakin varovaisia oletuksia, jotka perustuvat havainnoituhiin korreloiviin tai yhteydessä oleviin markkinoihin ja nykyiseen markkinakäyttäytymiseen.

6. Jo hintatietoja ei ole helposti saatavissa tai ne eivät ole luotettavia, tähän tarkoitukseen käytettäviin järjestelmiin ja arvostusmalleihin on sovellettava asianmukaista hallintotapaa, mukaan luettuna neuvon pyytäminen riskinarviointikomitealta, sekä validointia ja testausta. Keskusvastapuolen on annettava pätevän ja riippumattoman osapuolen validoida arvostusmallinsa erilaisten markkinaskenaarioiden mukaan sen varmistamiseksi, että sen mallit tuottavat asianmukaisia hintoja, ja mukautettava tarvittaessa alkuvakuuksiensa laskentaa havaittujen maliriskien huomioon ottamiseksi.

7. Keskusvastapuolen on arvioitava säännöllisesti vakuusmallinsa teoreettisia ja empiirisiä ominaisuuksia kaikkien määrittämiensä rahoitusvälineiden osalta.

48 artikla

Testiohjelmat

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössä toimintatavat ja menettelyt, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti stressi- ja toteumatestiohjelmat, joita se käyttää arvioidakseen sellaisten mallien ja menetelmien asianmukaisuutta, tarkkuutta, luotettavuutta ja kestävyyttä, joilla se laskee riskienhallintamekanisminsa, mukaan luettuina vakuudet, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavat maksut ja muut rahoitusvarat, hyvin erilaisissa markkinaolosuhteissa.

2. Keskusvastapuolen toimintatavoissa ja menettelyissä on myös kuvattava yksityiskohtaisesti stressitestiohjelma, jota se käyttää arvioidakseen likviditeettiriskin hallintajärjestelmän asianmukaisuutta, tarkkuutta, luotettavuutta ja kestävyyttä.

3. Toimintatapoihin ja menettelyihin on ainakin kuuluttava menetelmät, joilla valitaan asianmukaiset testit ja kehitetään niitä, mukaan luettuina salkku- ja markkinatietojen valinta, testien säännöllisyys, määritettävien rahoitusvälineiden erityiset riskiominaisuudet, testitulosten ja -poikkeamien analysointi ja tarvittavat korjaavat toimenpiteet.

4. Keskusvastapuolen on kaikkia testejä suorittaessaan sisällyttävä niihin asiakkaiden positiot.

2 JAKSO

Toteumatestatus

49 artikla

Toteumatestatusmenettely

1. Keskusvastapuolen on arvioitava vakuuskatteensa vertaamalla havaittuja tuloksia vakuusmallien käyttöön perustuvien odotettujen tulosten kanssa jälkikäteen. Tällainen toteumatestatusanalyysi on tehtävä päivittäin sen arvioimiseksi, esiintyykö testi-poikkeamia, jotka liittyvät vakuuskatteeseen. Kate on arvioitava rahoitusvälineisiin ja määräytösapuoliin liittyvien nykyhetken positioiden perusteella, ja siinä on otettava huomioon salkun vakuusvaatimusten ja tarvittaessa myös yhteentoimivien keskusvastapuolten mahdolliset vaikutukset.

2. Keskusvastapuolen on harkittava, mikä on asianmukainen historiallinen aikaväli sen toteumatestiohjelmaa varten, jotta varmistetaan, että sovellettava tarkasteluajanjakso on riittävä lieventämään tilastolliseen merkitsevyyteen mahdollisesti kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

3. Keskusvastapuolen on sisällytettävä toteumatestiohjelmaansa ainakin selviä tilastollisia testejä ja tulosperusteita, jotka sen on määriteltävä toteumatestien tulosten arvioimiseksi.

4. Keskusvastapuolen on määräajoin ilmoitettava riskinarviointikomitealle toteumatestiensä tulokset ja analyysit sellaisessa muodossa, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, jotta se voi pyytää riskinarviointikomitealta neuvoja vakuusmallinsa uudelleentarkastelun yhteydessä.

5. Toteumatestien tulokset ja analyysit on annettava kaikkien määräytösapuolten ja myös asiakkaiden saataville, jos nämä ovat keskusvastapuolen tiedossa. Asianomaisten määräytösapuolten on pyynnöstä annettava toteumatestien tulokset ja analyysit myös kaikkien muiden asiakkaiden saataville. Nämä tiedot on koottava sellaiseen muotoon, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, ja määräytösapuolilla ja asiakkailla on oltava mahdollisuus päästä ainoastaan sellaisiin yksityiskohtaisiin toteumatestien tuloksiin ja analyysihin, jotka koskevat niiden omia salkkuja.

6. Keskusvastapuolen on vahvistettava menettelyt, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti, mitä toimia keskusvastapuoli voi toteuttaa toteumatestatusanalyysin tulosten perusteella.

3 JAKSO

Herkkyytestatus ja -analyysi

50 artikla

Herkkyytestatus ja -analyysi

1. Keskusvastapuolen on suoritettava herkkyystestejä ja -analyysijä, joilla arvioidaan sen vakuusmallin kattavuutta erilaisissa markkinaolosuhteissa, käyttämällä historiallisia tietoja todellisista stressikausien markkinaolosuhteista ja hypoteettisia tietoja teoreettisista stressikausien markkinaolosuhteista.

2. Keskusvastapuolen on käytettävä hyvin monenlaisia parametreja ja oletuksia, joissa otetaan huomioon erilaiset historialliset ja hypoteettiset olosuhteet, mukaan luettuina ajanjaksot, joina volatilitteetti on ollut kaikkein suurinta niillä markkinoilla, joilla keskusvastapuoli toimii, sekä äärimmäiset muutokset keskusvastapuolen määrittämien sopimusten hintakorrelaatioiden välillä, jotta voidaan ymmärtää, miten vakavien stressikausien markkinaolosuhteet ja tärkeiden malliparametrien muutokset voivat vaikuttaa vakuuskatteeseen.

3. Herkkyysanalyysi on suoritettava useille todellisille ja edustaville määritysosapuolten salkuille. Edustavat salkut on valittava sen perusteella, miten herkkiä ne ovat keskusvastapuoleen kohdistuville olennaisille riskitekijöille ja korrelaatioille. Tällaiset herkkyystestit ja -analyysit on suunniteltava testaamaan alkupe-
räisen vakuusmallin keskeisiä parametreja ja oletuksia useilla luottamusväleillä, jotta voidaan määrittää järjestelmän herkkyys tällaisten parametrien ja oletusten kalibrointivirheille. Asianmu-
kaista huomiota on kiinnitettävä riskitekijöiden aikajakaumaan ja oletettuun riskitekijöiden väliseen korrelaatioon.

4. Keskusvastapuolen on arvioitava määritysosapuolten positiioihin liittyvät mahdolliset tappiot.

5. Keskusvastapuolen on tarvittaessa otettava huomioon parametrit, jotka kuvaavat sellaisten määritysosapuolten samanaikaista maksukyvyttömyyttä, joiden liikkeeseen laskemia rahoitusvälineitä tai johdannaisten kohde-etuuksia keskusvastapuoli määrittää. Tarvittaessa on otettava huomioon myös sellaisen asiakkaan maksukyvyttömyyden vaikutukset, jonka liikkeeseen laskemia rahoitusvälineitä tai johdannaisten kohde-etuuksia keskusvastapuoli määrittää.

6. Keskusvastapuolen on määräajoin ilmoitettava riskinarviointikomitealle herkkyystestiensä tulokset ja analyysit sellaisessa muodossa, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, jotta se voi pyytää riskinarviointikomitealta neuvoja vakuusmallinsa uudelleentarkastelun yhteydessä.

7. Keskusvastapuolen on vahvistettava menettelyt, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti, mitä toimia keskusvastapuoli voi toteuttaa herkkyystestianalyysin tulosten perusteella.

4 JAKSO

Stressitestausta

51 artikla

Stressitestausten menettely

1. Keskusvastapuolen stressitesteissä on sovellettava stressiparametreja, -oletuksia ja -skenaarioita malleihin, joita käytetään riskien arvioimiseen, jotta voidaan varmistaa, että keskusvastapuolen rahoitusvarat riittävät kattamaan kyseiset riskit äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

2. Keskusvastapuolen stressitesti-ohjelmassa on edellytettävä, että keskusvastapuoli tekee säännöllisesti useita stressitestejä, joissa otetaan huomioon keskusvastapuolen tuotevalikoima ja sen mallien, menetelmien ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmän kaikki osatekijät.

3. Keskusvastapuolen stressitesti-ohjelmassa on edellytettävä, että stressitestit tehdään käyttämällä määriteltyjä stressitestiskenaarioita sekä aiemmissa että hypoteettisissa äärimmäisissä

mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa VII luvun mukaisesti. Testeissä käytettäviä aiempia olosuhteita on tarkistettava ja mukautettava tarpeen mukaan. Keskusvastapuolen on otettava huomioon myös muunlaiset asianmukaiset stressitestiskenaariot, muun muassa sen toimitus-, kirjeenvaihtaja- tai säilyttäjäpankin, likviditeetin tarjoajien tai yhteentoimivien keskusvastapuolten tekniset ongelmat tai kyvyttömyys vastata taloudellisista velvoitteistaan.

4. Keskusvastapuolen on kyettävä mukauttamaan stressitesti-
jään nopeasti, jotta niissä voidaan ottaa huomioon uudet tai kehittyvät riskit.

5. Keskusvastapuolen on otettava huomioon mahdolliset tappiot, jotka johtuvat sellaisen asiakkaan maksukyvyttömyydestä, jos tällainen asiakas on tiedossa, joka hoitaa määritykset useiden määritysosapuolten välityksellä.

6. Keskusvastapuolen on määräajoin ilmoitettava riskinarviointikomitealle stressitestiensä tulokset ja analyysit sellaisessa muodossa, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, jotta se voi pyytää riskinarviointikomitealta neuvoja malliensa, menetelmiensä ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmänsä uudelleentarkastelun yhteydessä.

7. Stressitestiä tulokset ja analyysit on annettava kaikkien määritysosapuolten ja myös asiakkaiden saataville, jos nämä ovat keskusvastapuolen tiedossa. Asianomaisten määritysosapuolten on pyynnöstä annettava toteumatestiä tulokset ja analyysit myös kaikkien muiden asiakkaiden saataville. Nämä tiedot on koottava sellaiseen muotoon, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, ja määritysosapuolilla ja asiakkailla on oltava mahdollisuus päästä ainoastaan sellaisiin yksityiskohtaisiin stressitestiä tuloksiin ja analyysiin, jotka koskevat niiden omia salkkuja.

8. Keskusvastapuolen on vahvistettava menettelyt, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti, mitä toimia keskusvastapuoli voi toteuttaa stressitesti-
analyysin tulosten perusteella.

52 artikla

Stressitestissä testattavat riskitekijät

1. Keskusvastapuolen on yksilöitävä merkitykselliset riskitekijät, jotka ovat ominaisia sen määrittämille sopimuksille ja jotka voivat vaikuttaa sen tappioihin, ja sillä on oltava asianmukainen mittausmenetelmä niitä varten. Keskusvastapuolen stressitesteissä on tapauksen mukaan otettava huomioon ainakin seuraavat tyyppiset rahoitusvälineille yksilöidyt riskitekijät:

a) korkosopimukset: riskitekijät, jotka liittyvät korkoihin jokaisessa valuutassa, jossa keskusvastapuoli määrittää rahoitusvälineitä. Tuottokäyrän mallinnus on jaettava eri maturiteetti-
luokkiin korkojen volatilitteettivaihtelujen selville saamiseksi tuottokäyrällä. Korkosopimukseen liittyvien riskitekijöiden määrä riippuu keskusvastapuolen määrittämien korkosopimusten monimutkaisuudesta. Perusriski, joka johtuu valtion liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja muiden arvopapereiden epätäydellisen korrelaation aiheuttamasta korkoeron vaihtelusta, on otettava erikseen huomioon;

b) valuuttakurssisopimukset: riskitekijät, jotka liittyvät jokaiseen ulkomaanvaluuttaan, jossa keskusvastapuoli määrittää rahoitusvälineitä, sekä sen valuutan, jossa vakuusvaatimukset asetetaan, ja sen valuutan, jossa keskusvastapuoli määrittää rahoitusvälineitä, väliseen vaihtokurssiin;

c) osakejohdannaiset: riskitekijät, jotka liittyvät kunkin markkinan, jolle keskusvastapuoli tekee määrittämiä yksittäisten liikkeen laskettujen osakkeiden volatiliiteettiin sekä kaikkien osakemarkkinoiden eri sektoreiden volatiliiteettiin. Se, minkä tyyppistä ja kuinka kehittyntä mallinnustekniikkaa käytetään tiettyä markkinaa varten, riippuu koko markkinaan liittyvästä keskusvastapuolen riskistä ja sen keskittymisestä yksittäisiin osakeanteihin kyseisellä markkinalla;

d) hyödykesopimukset: riskitekijät, joissa otetaan huomioon keskusvastapuolen määrittämien hyödykesopimusten ja niihin liittyvien johdannaisten eri luokat ja alaluokat, tarvittaessa myös hyödykkeessä olevien johdannaistehtävien ja käteispositioiden välisen tuottoeron vaihtelut;

e) luottosopimukset: riskitekijät, joissa otetaan huomioon äkillisten tappioiden riski, mukaan luettuna kumulatiivinen riski, joka johtuu useasta maksukyvyttömyydestä, perusriskistä ja palautusasteen volatiliiteetista.

2. Lisäksi keskusvastapuolen on kiinnitettävä stressiteistään asianmukaista huomiota ainakin seuraaviin seikkoihin:

a) korrelaatiot, mukaan luettuina yksilöityjen riskitekijöiden ja keskusvastapuolen määrittämien vastaavien sopimusten väliset korrelaatiot;

b) tekijät, jotka vastaavat määritettävän sopimuksen implisiittistä ja historiallista volatiliiteettia;

c) keskusvastapuolen määritettäväkseen saamien uusien sopimusten erityispiirteet;

d) keskittymäriski, mukaan luettuna määritysosaapuoleen tai määritysosaapuolen konserniin kuuluviin yhteisöihin liittyvä keskittymäriski;

e) keskinäiset sidossuhteet ja monikertaiset suhteet;

f) merkitykselliset riskit, valuuttakurssiriski mukaan luettuna;

g) asetetut vastuurajat;

h) wrong-way-riski.

53 artikla

Kaikkien rahoitusvarojen stressitilastus

1. Keskusvastapuolen stressitestiohjelmalla on varmistettava, että sen vaatimat vakuudet, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavat maksut ja muut rahoitusvarat riittävät yhdessä kattamaan ainakin kahden sellaisen määritysosaapuolen maksukyvyttömyyden, joihin nähden sillä on suurimmat vastuut äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa. Lisäksi stressitestiohjelmalla on tarkasteltava mahdollisia tappioita, joita aiheutuu sellaisten yhteisöjen maksukyvyttömyydestä, jotka kuuluvat samaan konserniin kuin ne kaksi määritysosaapuolta, joihin nähden keskusvastapuolella on suurimmat vastuut äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

2. Keskusvastapuolen stressitestiohjelmalla on varmistettava, että keskusvastapuolen vaatimat vakuudet ja maksukyvyttömyysrahasto riittävät kattamaan ainakin sen määritysosaapuolen maksukyvyttömyyden, johon nähden sillä on suurimmat vastuut, tai toiseksi ja kolmanneksi suurimman määritysosaapuolen maksukyvyttömyyden, jos näiden määritysosaapuolten vastuiden summa on asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaan suurempi.

3. Keskusvastapuolen on tehtävä perusteellinen analyysi mahdollisista tappioista, joita sille voi aiheutua, ja arvioitava mahdollisia tappioita määritysosaapuolten positioissa, mukaan luettuna se riski, että tällaisten positioiden realisointi voi vaikuttaa markkinoihin ja keskusvastapuolen vakuuskatteen tasoon.

4. Keskusvastapuolen on tarvittaessa otettava stressiteistään huomioon sellaisen määritysosaapuolen maksukyvyttömyyden vaikutukset, jonka liikkeeseen laskemia rahoitusvälineitä tai johdannaissopimusten kohde-etuuksia keskusvastapuoli määrittää. Tarvittaessa on otettava huomioon myös sellaisen asiakkaan maksukyvyttömyyden vaikutukset, jonka liikkeeseen laskemia rahoitusvälineitä tai johdannaisten kohde-etuuksia keskusvastapuoli määrittää.

5. Keskusvastapuolen stressiteisteissä on otettava huomioon 26 artiklassa säädetty realisointiaika.

54 artikla

Likvidien rahoitusvarojen stressitilastus

1. Keskusvastapuolen stressitestiohjelmalla, jolla testataan sen likvidejä rahoitusvaroja, on varmistettava, että nämä varat ovat VIII luvun vaatimusten mukaisesti riittävät.

2. Keskusvastapuolella on oltava selkeät ja läpinäkyvät säännöt ja menettelyt, joiden mukaan korjataan sen suorittamien stressiestien osoittama likvidien rahoitusvarojen riittämättömyys, jotta voidaan varmistaa maksuvelvoitteiden täyttäminen.

Lisäksi keskusvastapuolella on oltava selkeät menettelyt, joilla keskusvastapuolen stressiestien tuloksia ja analyysiä käytetään sen likviditeettiriskin hallintajärjestelmän ja likviditeetin tarjoajien riittävyyden arvioimiseen ja mukauttamiseen.

3. Stressitestiskenaarioissa, joita käytetään likvidien rahoitusvarojen stressitestauksessa, on otettava huomioon keskusvastapuolen suunnittelu ja toiminta, ja niihin on kuuluttava kaikki yhteisöt, jotka voivat altistaa keskusvastapuolen olennaiselle likviditeettiriskille. Lisäksi tällaisissa stressitesteissä on otettava huomioon keskusvastapuolen määräytösapuolten, myös samaan konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen, väliset vahvat kytkökset tai muut niiden väliset riskit sekä arvioitava useiden maksukyvyttömyyksien todennäköisyyttä ja tällaisten maksukyvyttömyyksien leviämisaikutuksia keskusvastapuolen muihin määräytösapuoliin.

5 JAKSO

Kate ja testitulosten käyttö

55 artikla

Riittävän katteen säilyttäminen

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön menettelyt, joiden avulla havaitaan markkinaolosuhteiden muutokset, kuten volatiteetin kasvu tai keskusvastapuolen määrittämien rahoitusvälineiden likviditeetin väheneminen, jotta se voi mukauttaa nopeasti vakuusvaatimustensa laskemista ottaakseen uudet markkinaolosuhteet asianmukaisesti huomioon, ja sen on pidettävä näitä menettelyjä yllä.

2. Keskusvastapuolen on testattava aliarvostuksiaan varmistakseen, että vakuudet voidaan realisoida ainakin aliarvostusten jälkeiseen arvoonsa havaituissa ja äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

3. Jos keskusvastapuoli kerää vakuuksia salkkutasolla eikä tuotetasolla, sen on jatkuvasti tarkasteltava ja testattava tuotteiden välisiä kuittauksia. Keskusvastapuolen on tukeuduttava tällaisissa kuittauksissa varovaiseen ja taloudellisesti järkevään menetelmään, jossa otetaan huomioon tuotteiden välisen hintariippuvuuden aste. Sen on testattava erityisesti, miten korrelaatiot kehittyvät vakavien todellisten ja hypoteettisten markkinaolosuhteiden aikana.

56 artikla

Testituloksiin perustuva mallien uudelleentarkastelu

1. Keskusvastapuolella on oltava selkeät menettelyt, joilla vahvistetaan sellaisten lisävakuuksien suuruus, jotka sen on mahdollisesti kerättävä, myös päivänsisäisesti, ja joilla sen vakuusmalli kalibroidaan uudelleen, jos toteumatestaus osoittaa, että malli ei ole toiminut odotetusti eikä sillä saada asianmukaista alkuvakuuksien määrää, joka tarvitaan halutun luottamustason saavuttamiseksi. Jos keskusvastapuoli toteaa, että lisävakuudet ovat tarpeen, sen on pyydettävä niitä seuraavan vakuuspyynnön yhteydessä.

2. Keskusvastapuolen on arvioitava, mistä toteumatesteissä ilmenneet testipoikkeamat johtuvat. Sen on päätettävä poikkeamien syyn perusteella, onko sen vakuusmallia tai malleja, joista vakuusmalliin syötetään tietoja, muutettava perusteellisesti ja onko nykyiset parametrit kalibroitava uudelleen.

3. Keskusvastapuolen on arvioitava, mistä stressitesteissä ilmenneet testipoikkeamat johtuvat. Sen on päätettävä poikkeamien syiden perusteella, onko sen malleja, menetelmiä ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmää muutettava perusteellisesti tai onko nykyiset parametrit tai oletukset kalibroitava uudelleen.

4. Jos testitulokset osoittavat, että vakuuskate, maksukyvyttömyysrahasto tai muut rahoitusvarat eivät ole riittäviä, keskusvastapuolen on lisättävä rahoitusvarojensa kokonaiskattetta ennen seuraavaa vakuuspyyntöä, kunnes se on hyväksyttävällä tasolla. Jos testitulokset osoittavat, että likvidejä rahoitusvaroja ei ole riittävästi, keskusvastapuolen on mahdollisimman pian lisättävä likvidejä rahoitusvarojaan, kunnes ne ovat hyväksyttävällä tasolla.

5. Tarkastellessaan mallejaan, menetelmiään ja likviditeettiriskin hallintajärjestelmäänsä uudelleen keskusvastapuolen on seurattava, kuinka usein testipoikkeamia esiintyy uudelleen, voidakseen havaita ja ratkaista ongelmat asianmukaisesti ilman aiheutonta viivytystä.

6 JAKSO

Käänteiset stressitestit

57 artikla

Käänteiset stressitestit

1. Keskusvastapuolen on tehtävä käänteisiä stressitestejä, joiden tavoitteena on selvittää, missä markkinaolosuhteissa keskusvastapuolen kaikki vakuudet, maksukyvyttömyysrahasto ja muut rahoitusvarat eivät mahdollisesti riitä kattamaan luottoriskejä ja missä olosuhteissa sen likvidit rahoitusvarat voivat olla riittämättömiä. Tehdessään tällaisia testejä keskusvastapuolen on mallinnettava äärimmäiset markkinaolosuhteet, jotka ylittävät mahdollisina pidetyt markkinaolosuhteet, jotta se voi määrittää helpommin malliensa, likviditeettiriskin hallintajärjestelmänsä, rahoitusvarojensa ja likvidien rahoitusvarojensa rajat.

2. Keskusvastapuolen on kehitettävä käänteisiä stressitestejä, jotka on mukautettu sellaisten markkinoiden ja sopimusten erityisriskeihin, joita varten se tarjoaa määrityspalveluja.

3. Keskusvastapuolen on 1 kohdassa kuvattujen olosuhteiden sekä käänteisten stressitestiensä tulosten ja analyysien perustella yksilöitävä äärimmäiset mutta mahdolliset skenaarit VII luvun mukaisesti.

4. Keskusvastapuolen on määräajoin ilmoitettava riskinarviointikomitealle stressitestiensä tulokset ja analyysit sellaisessa muodossa, jolla ei rikota salassapitovelvollisuutta, jotta se voi pyytää riskinarviointikomitealta neuvoja uudelleentarkastelun yhteydessä.

7 JAKSO

Maksukyvyttömyysmenettelyt

58 artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyjen testaus

1. Keskusvastapuolen on testattava maksukyvyttömyysmenettelynsä ja tarkasteltava niitä uudelleen sen varmistamiseksi, että ne ovat sekä tarkoituksenmukaisia että tehokkaita. Sen on tehtävä simulaatioharjoituksia maksukyvyttömyysmenettelyjensä testauksen yhteydessä.
2. Maksukyvyttömyysmenettelyjensä testauksen jälkeen keskusvastapuolen on yksilöitävä epävarmuudet ja mukautettava menettelyjään tällaisten epävarmuuksien vähentämiseksi.
3. Keskusvastapuolen on simulaatioharjoituksia tekemällä varmistettava, että kaikki määräysosapuolet ja tarvittaessa asiakkaat ja muut asianomaiset osapuolet, muun muassa yhteentoimivat keskusvastapuolet ja niihin liittyvät palveluntarjoajat, saavat asianmukaiset tiedot ja tuntevat maksukyvyttömyyden yhteydessä sovellettavat menettelyt.

8 JAKSO

Validointi ja testaustiheys

59 artikla

Tiheys

1. Keskusvastapuolen on tehtävä kattava validointi malleistaan ja menetelmistään vähintään kerran vuodessa.
2. Keskusvastapuolen on tehtävä kattava validointi likviditeettiriskin hallintajärjestelmänsä vähintään kerran vuodessa.
3. Keskusvastapuolen on tehtävä täysimittainen validointi arvostusmalleistaan vähintään kerran vuodessa.
4. Keskusvastapuolen on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa, ovatko 51 artiklassa yksilöidyt toimintatavat asianmukaisia.
5. Keskusvastapuolen on analysoitava ja seurattava malliensa tuloksia ja rahoitusvarojen antamaa katetta maksukyvyttömyystapauksissa tekemällä vähintään kerran päivässä vakuuskatteen toteumatestin sekä stressitestin, joka perustuu vakiomuotoisiin ja ennalta määritettyihin parametreihin ja oletuksiin.
6. Keskusvastapuolen on analysoitava ja seurattava likviditeettiriskin hallintajärjestelmänsä tekemällä vähintään kerran päivässä stressitestejä likvideistä rahoitusvaroistaan.
7. Keskusvastapuolen on analysoitava testituloksia perusteellisesti vähintään kerran kuukaudessa sen varmistamiseksi, että sen stressitestikenaariot, mallit, likviditeettiriskin hallintajärjestelmä ja perustana olevat parametrit ja oletukset ovat oikeanlaiset. Tällainen analyysi on tehtävä useammin stressikausien markkinaolosuhteissa muun muassa silloin, kun määritettävissä

rahoitusvälineissä tai yleensäkin niillä markkinoilla, joilla palveluja tarjotaan, esiintyy suurta volatiliiteettiä tai kun rahoitusvälineiden tai markkinoiden likviditeetti vähenee tai kun keskusvastapuolen määräysosapuolten positioiden suuruus tai keskittyminen lisääntyy huomattavasti tai kun oletetaan, että keskusvastapuoli joutuu toimimaan stressikausien markkinaolosuhteissa.

8. Herkkyysanalyysijä on tehtävä vähintään kerran kuukaudessa herkkyystestien tulosten pohjalta. Tällainen analyysi on tehtävä useammin, kun markkinat ovat poikkeuksellisen volatilliset tai vähemmän likvidit tai kun määräysosapuolten positioiden suuruus tai keskittyminen lisääntyy huomattavasti.

9. Keskusvastapuolen on testattava vähintään kerran vuodessa rahoitusvälineiden väliset kuittaukset sekä se, miten korrelaatiot kehittyvät vakavien todellisten ja hypoteettisten markkinaolosuhteiden aikana.

10. Keskusvastapuolen tekemät aliarvostukset on testattava vähintään kerran kuukaudessa.

11. Keskusvastapuolen on tehtävä käänteisiä stressitestejä vähintään neljännesvuosittain.

12. Keskusvastapuolen on testattava maksukyvyttömyysmenettelynsä ja tarkasteltava niitä uudelleen vähintään neljännesvuosittain ja tehtävä simulaatioharjoituksia vähintään kerran vuodessa 61 artiklan mukaisesti. Keskusvastapuolen on tehtävä simulaatioharjoituksia myös maksukyvyttömyysmenettelyjen olennaisten muutosten jälkeen.

9 JAKSO

Testeissä käytettävät aikavälit

60 artikla

Aikavälit

1. Stressitesteissä käytettävät aikavälit on määritettävä VII luvun mukaisesti, ja niihin on sisällyttävä markkinaolosuhteet, jotka ovat äärimmäisiä mutta ajan myötä mahdollisia.
2. Toteumatesteissä käytettäviin historiallisiin aikaväleihin on sisällyttävä tietoja ainakin edelliseltä vuodelta tai siltä ajalta, jona keskusvastapuoli on määrittänyt kyseisiä rahoitusvälineitä, jos se on alle vuoden pituinen.

10 JAKSO

Tietojen julkistaminen

61 artikla

Julkistettavat tiedot

1. Keskusvastapuolen on julkistettava yleiset periaatteet, joihin sen mallit ja menetelmät perustuvat, sekä suoritettujen testien luonne ja yleisluonteinen yhteenveto testituloksista ja kaikista korjaavista toimista, jotka on toteutettu.

2. Keskusvastapuolen on julkistettava maksukyvyttömyysmenettelyjensä keskeiset näkökohdat, joihin kuuluvat seuraavat:

- a) olosuhteet, joissa toimia voidaan toteuttaa;
- b) mahdolliset toimien toteuttajat;
- c) toteutettavien toimien laajuus, mukaan luettuina sekä omien että asiakkaiden positioiden, varojen ja omaisuuserien käsittely;
- d) mekanismit, joilla keskusvastapuoli voi täyttää veloitteensa sellaisia määräytösapuolia kohtaan, jotka eivät ole maksukyvyttömiä;

e) mekanismit, jotka auttavat maksukyvyttöntä määräytösapuolta täyttämään veloitteensa asiakkaitaan kohtaan.

62 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Liitteen I jaksossa 2 olevaa h alakohtaa sovelletaan kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011 ⁽¹⁾ 2 artiklan 4 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja johdannaisia koskeviin transaktioihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1.

LIITE I

Erittäin likvideinä vakuuksina pidettyjä rahoitusvälineitä, pankkitakauksia ja kultaa koskevat edellytykset

1 JAKSO

Rahoitusvälineet

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohtaa rahoitusvälineiden muodossa olevia erittäin likvidejä vakuuksia ovat rahoitusvälineet, jotka täyttävät liitteessä II olevan 1 kohdan edellytykset, tai siirtokelpoiset arvopaperit ja rahamarkkinavälineet, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että rahoitusvälineet on laskenut liikkeeseen sellainen liikkeeseenlaskija, johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi asianmukaisen sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
- b) keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että rahoitusvälineisiin liittyvä markkinariski on keskusvastapuolen tekemän asianmukaisen sisäisen arvioinnin perusteella pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin;
- c) ne ovat seuraavista valuutoista jommankumman määräisinä:
 - i) valuutta, johon liittyvää riskiä keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaisille viranomaisille kykenevänsä hallitsemaan;
 - ii) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää sopimuksia, niiden vakuuksien rajoissa, jotka tarvitaan keskusvastapuolen kyseisessä valuutassa olevien vastuiden kattamiseksi;
- d) ne ovat vapaasti siirrettävissä, eikä niihin liity sääntelyllisiä tai oikeudellisia rajoituksia tai kolmansien osapuolten vaatimuksia, jotka olisivat realisoinnin esteinä;
- e) niitä varten on olemassa aktiivisen suoran myynnin tai takaisinostosopimusten markkina, jolla toimii monenlaisia ostajia ja myyjiä ja jolle keskusvastapuoli voi osoittaa pääsevänsä varmasti myös stressikausien olosuhteissa;
- f) niistä julkaistaan säännöllisesti luotettavia hintatietoja;
- g) ne eivät ole seuraavien tahojen liikkeeseen laskemia:
 - i) vakuuden antava määrittösapuoli tai yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin kyseinen määrittösapuoli, paitsi jos on kyse katetusta joukkolainasta ja ainoastaan jos sen vakuutena olevat omaisuuserät on eroteltu asianmukaisesti vankassa oikeudellisessa kehyksessä ja ne täyttävät tässä jaksossa asetetut vaatimukset;
 - ii) keskusvastapuoli tai yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin keskusvastapuoli;
 - iii) yhteisö, jonka liiketoimintaan kuuluu keskusvastapuolen toiminnalle välttämättömien palvelujen tarjoaminen, paitsi jos kyseinen yhteisö on ETA:n keskuspankki tai keskuspankki, jonka liikkeeseen laskemassa valuutassa keskusvastapuolella on vastuita;
- h) niihin ei muulla tavoin kohdistu huomattavaa wrong-way-riskiä.

2 JAKSO

Pankkitakaukset

1. Liikepankkitakauksen, jossa on noudatettava toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittuja rajoituksia, on täytettävä seuraavat edellytykset, jotta se voidaan hyväksyä vakuudeksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohdan nojalla:
 - a) se annetaan takauksena finanssialan ulkopuoliselle määrittösapuolelle;
 - b) sen on antanut takaaja, johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi asianmukaisen sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu takaajan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;

- c) se on seuraavista valuutoista jommankumman määräisinä:
- i) valuutta, johon liittyy riskiä keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaisille viranomaisille kykenevänsä hallitsemaan asianmukaisesti;
 - ii) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää sopimuksia, niiden vakuuksien rajoissa, jotka tarvitaan keskusvastapuolen kyseisessä valuutassa olevien vastuiden kattamiseksi;
- d) se on peruuttamaton ja varaukseton, eikä takauksen antaja voi vedota mihinkään poikkeukseen tai muuhun oikeudelliseen tai sopimuserusteiseen keinoon vastustaakseen takauksen maksamista;
- e) se voidaan lunastaa pyynnöstä takauksen asettaneen maksukyvyttömän määritysosaapuolen salkun realisointiajan kuluessa ilman sääntelyyn liittyviä, oikeudellisia tai toiminnallisia rajoituksia;
- f) se ei ole seuraavien tahojen antama:
- i) yhteisö, joka kuuluu samaan konserniin kuin takauksen piiriin kuuluva finanssialan ulkopuolinen määritysosaapuoli;
 - ii) yhteisö, jonka liiketoimintaan kuuluu keskusvastapuolen toiminnalle välttämättömien palvelujen tarjoaminen, paitsi jos kyseinen yhteisö on ETA:n keskuspankki tai keskuspankki, jonka liikkeeseen laskemassa valuutassa keskusvastapuolella on vastuuta;
- g) siihen ei muulla tavoin kohdistu huomattavaa wrong-way-riskiä;
- h) sen kattaa kokonaan vakuus, joka täyttää seuraavat ehdot:
- i) siihen ei kohdistu wrong-way-riskiä, joka johtuisi korrelaatiosta takaajan tai finanssialan ulkopuolisen määritysosaapuolen luottokelpoisuuden kanssa, paitsi jos kyseistä wrong-way-riskiä on vähennetty asianmukaisesti vakuuden aliarvostuksella;
 - ii) keskusvastapuoli voi nopeasti hyödyntää sitä, ja se on konkurssioikeudellisesti erillinen, jos määritysosaapuoli ja takaaja tulevat samanaikaisesti maksukyvyttömiksi;
 - i) keskusvastapuolen hallitus on vahvistanut takaajan soveltuvuuden takaajasta ja takauksen oikeudellisesta, sopimuserusteisesta ja toiminnallisesta kehyksestä tehdyn täyden arvioinnin jälkeen, joka on tehty varmuuden saamiseksi takauksen toimivuudesta, mistä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Keskuspankin antaman pankkitakauksen on täytettävä seuraavat edellytykset, jotta se voidaan hyväksyä vakuudeksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohdan nojalla:
- a) sen on antanut ETA:n keskuspankki tai keskuspankki, jonka liikkeeseen laskemassa valuutassa keskusvastapuolella on vastuuta;
 - b) se on seuraavista valuutoista jommankumman määräisenä:
 - i) valuutta, johon liittyy riskiä keskusvastapuoli voi osoittaa toimivaltaisille viranomaisille kykenevänsä hallitsemaan asianmukaisesti;
 - ii) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää transaktioita, niiden vakuuksien rajoissa, jotka tarvitaan keskusvastapuolen kyseisessä valuutassa olevien vastuiden kattamiseksi; - c) se on peruuttamaton ja varaukseton, eikä takauksen antava keskuspankki voi vedota mihinkään poikkeukseen tai muuhun oikeudelliseen tai sopimuserusteiseen keinoon vastustaakseen takauksen maksamista;
 - d) se voidaan lunastaa pyynnöstä takauksen asettaneen maksukyvyttömän määritysosaapuolen salkun realisointiajan kuluessa ilman sääntelyyn liittyviä, oikeudellisia tai toiminnallisia rajoituksia.

3 JAKSO

Kulta

Kullan on oltava kultaharkkoina Good Delivery -muodossa ja täytettävä seuraavat edellytykset, jotta se voidaan hyväksyä vakuudeksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 1 kohdan nojalla:

- a) se on suoraan keskusvastapuolen hallussa;

- b) se on talletettu ETA:n keskuspankkiin tai keskuspankkiin, jonka liikkeeseen laskemassa valuutassa keskusvastapuolella on vastuita, ja kyseisellä keskuspankilla on riittävät järjestelyt, joilla turvataan määrätyösapuolen omistusoikeudet kultaan ja joilla kulta annetaan tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville;
- c) se on talletettu direktiivissä 2006/48/EY määriteltyyn toimiluvan saaneeseen luottolaitokseen, jolla on riittävät järjestelyt, joilla turvataan määrätyösapuolen omistusoikeudet kultaan ja joilla kulta annetaan tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville, ja johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi asianmukaisen sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu luottolaitoksen sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
- d) se on talletettu kolmannen maan luottolaitokseen, johon sovelletaan ja joka noudattaa vakavaraisuussääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin direktiivissä 2006/48/EY vahvistetut säännöt, jolla on toimivat kirjanpitokäytännöt, säilytysmenettelyt ja sisäinen valvonta sekä riittävät järjestelyt, joilla turvataan määrätyösapuolen tai asiakkaiden omistusoikeudet kultaan ja joilla kulta annetaan tarvittaessa nopeasti keskusvastapuolen saataville, ja johon liittyvän luottoriskin keskusvastapuoli voi asianmukaisen sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu luottolaitoksen sijoittautumisesta tiettyyn maahan.
-

LIITE II

Erittäin likvidejä rahoitusvälineitä koskevat edellytykset

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 1 kohtaa rahoitusvälineitä voidaan pitää erittäin likvideinä rahoitusvälineinä, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski, jos ne ovat vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) niiden liikkeeseenlaskijana tai nimenomaisena takaajana on
 - i) valtio;
 - ii) keskuspankki;
 - iii) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa mainittu kansainvälinen kehityspankki;
 - iv) Euroopan rahoitusvakausväline tai tapauksen mukaan Euroopan vakausmekanismi;
 - b) keskusvastapuoli voi sisäisen arviointinsa perusteella osoittaa niihin liittyvän luotto- ja markkinariskin olevan pieni. Suorittaessaan tällaista arviointia keskusvastapuolen on käytettävä määriteltyä ja objektiivista menetelmää, joka ei kokonaan tukeudu ulkopuolisiin lausuntoihin ja jossa otetaan huomioon riski, joka aiheutuu liikkeeseenlaskijan sijoittautumisesta tiettyyn maahan;
 - c) keskusvastapuolen salkun keskimääräistä jäljellä olevaa juoksuaikaa on enintään kaksi vuotta;
 - d) ne ovat seuraavista valuutoista jommankumman määräisinä:
 - i) valuutta, johon liittyy riskiä keskusvastapuoli voi osoittaa kykenevänsä hallitsemaan; tai
 - ii) valuutta, jossa keskusvastapuoli määrittää transaktioita, kyseisessä valuutassa saatujen vakuuksien rajoissa;
 - e) ne ovat vapaasti siirrettävissä, eikä niihin liity sääntelyllisiä tai oikeudellisia rajoituksia tai kolmansien osapuolten vaatimuksia, jotka olisivat realisoinnin esteinä;
 - f) niitä varten on olemassa aktiivisen suoran myynnin tai takaisinostosopimusten markkina, jolla toimii monenlaisia ostajia ja myyjä, myös stressikausien olosuhteissa, ja jolle keskusvastapuoli voi osoittaa pääsevänsä varmasti;
 - g) niistä julkaistaan säännöllisesti luotettavia hintatietoja.
2. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 1 kohtaa myös johdannaissopimuksia voidaan pitää erittäin likvideinä rahoitussijoituksina, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski, jos ne on tehty seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) maksukyvyttömän määritysosapuolen salkun suojaaminen osana keskusvastapuolen käyttämää maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyä; tai
 - b) suojautuminen valuuttariskiltä, joka johtuu luvun VIII mukaisesti perustetusta keskusvastapuolen likviditeetin hallintajärjestelmästä.

Jos johdannaissopimuksia käytetään tällaisissa olosuhteissa, niiden käyttö on rajoitettava sellaisiin johdannaissopimuksiin, joista julkaistaan säännöllisesti luotettavia hintatietoja, sekä ajanjaksoon, jotka tarvitaan keskusvastapuoleen kohdistuvan luotto- ja markkinariskin vähentämiseksi.

Johdannaissopimusten käyttöä koskevasta keskusvastapuolen toimintatavasta on kuultava riskinarviointikomiteaa, minkä jälkeen se on hyväksyttävä hallituksella.